

Βρύση Λιμνίτσα

ΑΡΤΟΣΖΗΝΟΣ

Έυδοση του Λυλλόγου Σερβαίων Αρκαδίας

Αγ. Μάρκου 16, 5ος όροφος, 10560 Αθήνα • syndesmosserveon@yahoo.gr

Ετ. 41ο • Αρ. φ. 210 • Απρίλιος - Μάιος - Ιούνιος 2018 • ιστοσελίδα: servou.gr • email: syndesmos@servou.gr

Βρύση Σουλινάρι

Πεπραγμένα από τον Αύγουστο 2017 μέχρι σήμερα

Πεπραγμένα από τον Αύγουστο 2017 μέχρι σήμερα.

Με την από 16^η.8.2017 ομόφωνη απόφασή της, η Γ.Σ. ανέθεσε εντολή στους εκεί αναγραφόμενους, για συγκρότηση Δ.Σ. έως την 16^η.8.2018. Συγκροτήθηκε λοιπόν το νέο Δ.Σ., όπως αναγράφεται στο φ. 207 (Ιουλ.-Σεπτ.) του Αρτοζήνου.

Σήμερα το Δ.Σ. δεν επαιρείται για τις επιτυχίες του και ειδικά για τη σύσφιξη των σχέσεων τόσο μεταξύ των μελών του Συνδέσμου, όσο και με την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι δεν έχουμε στο ΔΣ νέα σε ηλικία και ιδέες άτομα, με εξαίρεση τη γραμματέα κα Ελένη Κ. Μπόρα, και το μέλος του Δ.Σ. Παύλο Ευ. Δάρα.

Συνοπτικά, από τότε μέχρι σήμερα, έχουμε τη συνέχιση της έκδοσης της εφημερίδας 'Αρτοζήνος'. Σε αυτήν καίρια είναι η συμβολή του τέως προέδρου του Δ.Σ., Θ. Γ. Τρουπή, της Ε. Κ. Μπόρα και άλλων πατριωτών που αρθρογραφούν.

Ανελλιπή είναι και η λειτουργία - ενημέρωση των πατριωτών από την ιστοσελίδα servou.gr, όπου σημαντική είναι η συμμετοχή των μελών της επιτροπής διαχείρισης Ε. Κ. Μπόρα, Χρ. Ι. Μαραγκού, Θ. Γ. Τρουπή Ι. Στ. Βέργου και Π. Ευ. Δάρα.

Επίσης, ανελλιπή είναι η ενημέρωση των πατριωτών από την εφημερίδα 'Γορτυνία', όπου κάτω από το μονόγραμμα Ν. Γ. Π. είναι ο έγκριτος ιστοριοδίφης, κος **Νικόλαος Γ. Παπαγεωργίου**, (ετυμ.: Ιστορία + δίφω = ερευνώ κατά βάθος).

Πραγματοποιήθηκαν οι εξής εκδηλώσεις:

1) **Κοπή της πίτας και βραβεύσεις νέων 2018**, με **τιμητικό έπαινο και δώρο**, ένα χρηματικό ποσό, που δώρισε στους παρευρισκόμενους νέους με καταγωγή από το χωριό μας, ο Πρόεδρος του ΔΣ του Συνδέσμου, τέως Πρόεδρος Εφετών, Ι. Κ. Μπόρας, και έλαβαν χώρα την 21^η. 1. 2018, στην αίθουσα της Παγγορτυνιακής Ένωσης.

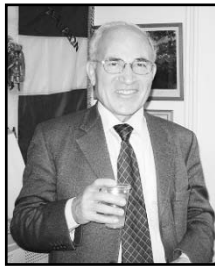
2) Εκδήλωση μνήμης και τιμής για το Ηλία Θ. Χειμώνα, στους Αράπηδες, με εκπροσώπηση του Δ.Σ. από τον αντιπρόεδρο Ι. Ν. Βέργο και το μέλος του Δ.Σ. κ. Κ. Γ. Τερζή.

Ευχαριστούμε τον κ. **Γεώργιο Σεφερλή**, λογιστή από του Κοκορά, ο οποίος υποστηρίζει τον Σύνδεσμο αφιλοκερδώς, όσον αφορά στα λογιστικά.

Ευχαριστούμε, επίσης, τον Αιγυπτιώτη **σιδηρουργό, Χρήστο Χασαπόπουλο**, που προσέφερε στον Σύνδεσμο σιδηροκατασκευή για το Πνευματικό Κέντρο, την οποία παρέλαβε και μετέφερε στο χωριό το μέλος του Δ.Σ. Κώστας Γ. Τερζής.

Ιωάννης Κ. Μπόρας

9.6.2018: Αράπηδες Αρκαδίας, Εκδήλωση τιμής και μνήμης για τον Η. Θ. Χειμώνα

Εκδήλωση τιμής και μνήμης έγινε για τον συμπατριώτη μας **Ηλία Θ. Χειμώνα**, στις 9.6.2018, στο πανέμορφο γραφικό χωριό καταγωγής του, **Αράπηδες** Ηραίας, στην Ορεινή Γορτυνία Αρκαδίας, στις όχθες του φαραγγιού της Γκούρας.

Η εκδήλωση διοργανώθηκε, επί τη ευκαιρία του εορτασμού της **Παγκόσμιας Ημέρας Περιβάλλοντος** (5 Ιουνίου), από τον **Σύνδεσμο Σερβαίων Αρκαδίας**, σε συνεργασία με τον Φυσιολατρικό Ορειβατικό Όμιλο «**Γκούρα**» Ηραίας Αρκαδίας.

Πολλοί πατριώτες παραβρέθηκαν αποζητώντας τη χαρά να απολαύσουν την καλή παρέα, το καλό φαγητό, στα αγαπημένα μέρη, σε μια όμορφη περίοδο, στην αρχή του καλοκαιριού, μέσα στη γαλήνια και ειρηνική πλάση.

Ο Θεοδωρής, γιός του Ηλία, παραλαμβάνει την **πλακέτα από τον αντιπρόεδρο του Συνδέσμου Σερβαίων, Ι. Ν. Βέργο (αριστερά), και το μέλος του Δ.Σ. κ. Κ. Τερζή (δεξιά).**

Η πανέμορφη φύση του τόπου μας ανοίγει πάντα την αγκαλιά της και μας υποδέχεται μέσα στο καταπράσινο περιβάλλον, για να μας χαρίσει αξέχαστες στιγμές ευτυχίας και να μας υπενθυμίσει ότι πρέπει να το προστατεύουμε από την καταστροφή και την ερήμωση, γιατί αυτό το περιβάλλον είναι σύμφυτο με τη χαρά, την υγεία και την ποιότητα της ζωής μας.

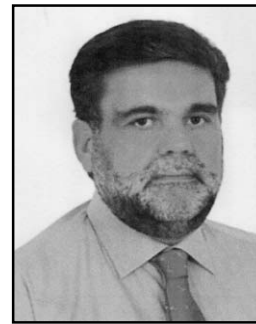
Ο Σύνδεσμος Σερβαίων εκπροσωπήθηκε στην εκδήλωση από τον αντιπρόεδρο, Ιωάννη Ν. Βέργο και από το μέλος του ΔΣ κ. Κώστα Τερζή. Ο Ιωάννης Ν. Βέργος επέδωσε τιμητική πλακέτα του Δ.Σ. στον ιατρό Θεοδωρή Χειμώνα για τον πατέρα του, αείμνηστο Ηλία Χειμώνα, επί πολλά έτη πρόεδρο του Συνδέσμου Σερβαίων, για την πολύτιμη συμβολή του στα κοινά του τόπου μας και την κοινωνική του προσφορά. (Η πλακέτα έγινε με δαπάνη του Ι.Ν. Βέργου)

Υ.Σ. Στην ιστοσελίδα servou.gr/Εκδηλώσεις, Ανακοίνωση του Ομίλου «Γκούρα», για την εκδήλωση στη μνήμη Η. Χειμώνα.

Επίσης, στο 367 (547) Ιουλίου 2018, φύλ. της έγκριτης εφημερίδας 'Γορτυνία', με τίτλο 'Παγκόσμια Ημέρα Περιβάλλοντος στην Ηραία', και υπότιτλο 'Τιμήθηκε η μνήμη του ιατρού Η. Χειμώνα', υπάρχει εκτενής αναφορά των εκδηλώσεων από το Φ.Ο.Ο. 'Η Γκούρα'.

Ε. Κ. Μπόρα

Γεώργιος Θεοδ. Δημόπουλος, Σερβαίος γιατρός, Αναπλ. Καθ. Παν. Αθηνών

Αποτελεί ξεχωριστή τιμή για το χωριό μας, το γεγονός πως ένας από τους πολλούς γιατρούς του, με ειδικότητα «**Εντατικολόγου-Λοιμωξιολόγου**», κατέχει μία περίοπτη θέση στο ΑΤΤΙΚΟ νοσοκομείο της πρωτεύουσας, ως υπεύθυνος καθηγητής ΕΝΤΑΤΙΚΗΣ θεραπείας.

Είναι αυτονόητο το πόσο σημαντική είναι μια τέτοια θέση, σε ένα μεγάλο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο, για τους αρρώστους κυρίως της Εντατικής Μονάδας, αφού η ζωή τους κρίνεται σε σημαντικό βαθμό, από τις ιατρικές παρεμβάσεις.

Ο **Γιώργος** είναι γιός του αείμνηστου συγχωριανού μας Τραπεζικού **Θεοδωρή Γεωργίου Δημόπουλου (του Σιώκου)**, και της **Φρόσως Τριανταφυλλοπούλου** από το Καλλιάνι Γορτυνίας, υπαλλήλου στον **ΟΤΕ**.

Είναι παντρεμένος με τη φαρμακοποιό κ. **Δέσποινα Πέρρου** με καταγωγή από την Κάσο, και έχουν μία κόρη την **Ευφροσύνη (Εφη)** δευτεροετή φοιτήτρια Φαρμακευτικής. Έχει μία αδελφή την **Κατερίνα (Κάτια)** που είναι παιδίατρος.

Ο **Γιώργος** είναι Πτυχιούχος του Πανεπιστημίου Αθηνών (1980 - 1986), και έχει μετεκπαιδευθεί στο Βέλγιο και στη Νέα Υόρκη:

*1999-2001. Hopital Libre de Bruxelles ERASMUS Βρυξελλες-Βέλγιο

*2002. ΗΠΑ, Νέα Υόρκη: Λοιμώξεις σε βαρέως πάσχοντες.

Άλλες θέσεις που υπηρέτησε και υπηρετεί:

*2008-2011 Πρόεδρος τμήματος Λοιμώξεων Ευρωπαϊκής Εταιρείας Εντατικής Θεραπείας.

*2010-2013 Πρόεδρος τμήματος Λοιμώξεων Ευρωπαϊκής Πνευμονολογικής Εταιρείας.

*Από το 2013 είναι μόνιμος σύμβουλος του Παγκοσμίου Οργανισμού Υγείας (ΠΟΥ) στη Γενεύη, σε θέματα γρίπης, εμβολίων και πανδημιών.

Έχει πληθώρα επιστημονικών εργασιών σε Ελλάδα και εξωτερικό και έχει συμμετάσχει και οργανώσει πολλά συνέδρια και επιστημονικές εκδηλώσεις.

Από τη θέση που κατέχει στο Αττικό θεραπευτήριο, έχει βοηθήσει πολλούς πατριώτες, που έτυχε να νοσηλευθούν εκεί για κάποιο πρόβλημα υγείας τους.

Στο Σύνδεσμό μας δίνει «το παρόν» όταν αυτό του είναι εύκολο. Την περσινή χρονιά (2017) τίμησε με την παρουσία του το αποκριάτικο χορό μας που έγινε στην Πετρούπολη.

Θ.Γ.Τρουπή

Το ΔΣ του Συλλόγου τον συγχαίρει για την πρόδοό του, και την προσφορά του στον σοβαρά πάσχοντα συνάνθρωπό μας, που νοσηλεύεται σε Μονάδα Εντατικής Θεραπείας ή πάσχει από κάποια σοβαρή λοίμωξη, και του εύχεται σύντομα να προαχθεί σε τακτικό Καθηγητή, στο Παν. Αθηνών.

Ένα επίκαιρο ποίημα του Χαλίλ Γκιμπράν: 'Ο κήπος του προφήτη'

Ο μεγάλος Λιβανέζος ποιητής Χαλίλ Γκιμπράν [1883-1931] μεταξύ των αριστουργημάτων που έγραψε, είναι και το έργο του «Ο Κήπος του Προφήτη». Το ποίημα εκδόθηκε το 1923... Ιδού ένα απόσπασμα :

Το έθνος να λυπάστε αν φορεί ένδυμα που δεν το ύφανε.

Ψωμί αν τρώει αλλά όχι από τη σοδιά του.

Κρασί αν πίνει, αλλά όχι από το πατητήρι του.

Το έθνος να λυπάστε που δεν υψώνει τη φωνή παρά μονάχα στην πομπή της κηδείας.

Που δεν συμφιλιώνεται παρά μονάχα μες στα ερείπιά του.

Που δεν επαναστατεί παρά μονάχα σαν βρεθεί ο λαϊμός του ανάμεσα στο σπαθί και την πέτρα.

Το έθνος να λυπάστε που έχει αλεπού για πολιτικό, απατεώνα για

φιλόσοφο, μπαλώματα και απομιμήσεις είναι η τέχνη του.

Το έθνος να λυπάστε που Έχει σοφούς από χρόνια βουβαμένους.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ ΕΝΕΡΓΕΙΩΝ -

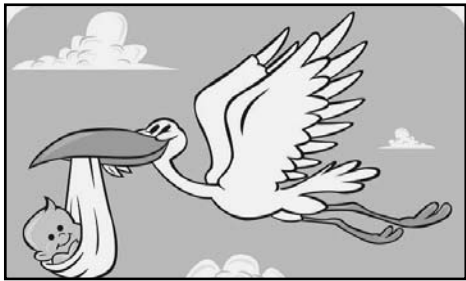
ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Η **Γενική Συνέλευση** του Συνδέσμου θα πραγματοποιηθεί, όπως πάντα στο χωριό μας, στην αίθουσα του Πνευματικού Κέντρου, την **Τρίτη 14 Αυγούστου** και ώρα **10^η π.μ.**

Στη Γ.Σ. θα γίνει σύντομη μνεία στο έργο των προέδρων της Κοινότητας.

Ευελπιστούμε νέοι συγχωριανοί να εκδηλώσουν ενδιαφέρον για τη συμμετοχή σε νέο ΔΣ μετά από εκλογική διαδικασία, ή με αποδοχή εντολής από τη Γενική Συνέλευση.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

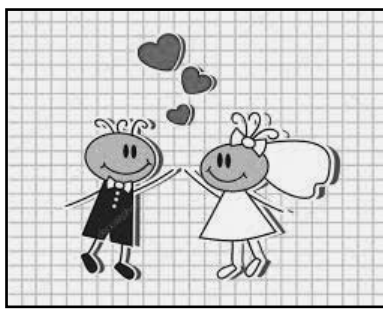

• Ο Νίκος Αν. Παπαθωμόπουλος (γιός του μέλους του ΔΣ του Συλλόγου μας Τάσου Παπαθωμόπουλου) και η σύζυγός του, Δανάη, απέκτησαν, στις 12.3.2018, το δεύτερο τέκνο τους, ένα αγοράκι.

• Ο Θάνος Γεωργίου Βέρροιος (γιός της Νίκης Αθανασίου Κλεισούρα) και η σύζυγός του, Τζούλια, απέκτησαν κοριτσάκι, στις 17.3.2018.

Ο Σύνδεσμος εύχεται στα νεογέννητα να ζήσουν, να είναι καλότυχα και ευτυχισμένα στη ζωή τους, και οι ευτυχείς γονείς, παππούδες, γιαγιάδες και λοιποί συγγενείς να τα καμαρώνουν και να τα χαίρονται.

ΓΑΜΟΣ ΚΑΙ ΒΑΠΤΙΣΗ

Στις 15 Ιουνίου 2018, ο Γεώργιος Ι. Ρουσιός, γιος του Ιωάννη Ρουσιά, και η Όλγα Μαζοκοπάκη ενώθηκαν με τα δεσμά θρησκευτικού γάμου.

Το μυστήριο έγινε στην Κρήτη, όπου βάπτισαν επίσης την κορούλα τους, η οποία έλαβε το όνομα Γιασεμή.

Ο Σύνδεσμος εκφράζει τις καλύτερες ευχές του στους νεόνυμφους, να έχουν βίον ανθόσπартон, και η νεοφώτιστη Γιασεμή να ζήσει, να είναι πάντα ευτυχισμένη και καλότυχη στη ζωή της. Στους χαρούμενους γονείς, γιαγιάδες, παππούδες και λοιπούς συγγενείς ευχόμαστε πάντα χαρές.

Αρτοζήνος

Ιδιοκτησία:

Σύνδεσμος Σερβαίων Αρκαδίας «Η ΚΟΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ»

Αγίου Μάρκου 16, 5ος όροφος Τ.Κ. 10560, Αθήνα

Α.Φ.Μ.: 099547610 ΔΟΥ: Ε' ΑΘΗΝΩΝ

Υπεύθυνος Έκδοσης:

Ιωάννης Κ. Μπόρας (6977 631017) Υπεύθυνος Σύνταξης - Επιμέλεια: Ελένη Κ. Μπόρα

Συντακτική Επιτροπή:

Ελένη Κ. Μπόρα (6931-814692) Θεόδωρος Γ. Τρουπής (6977-365905)

Συνδρομή: 30 € Εξωτερικού: 50 \$ Αμερικής - 100 \$. Αυστρ.

Τυπογραφείο - Ηλεκτρονική Σχεδίαση:

Ι. ΓΚΑΝΤΗΡΑΓΑΣ & ΣΙΑ Ο.Ε. Γερανίου 7, Αθήνα Τηλ. 210-5244-309

Πανελλήνια Θλίψη για τον θάνατο του Αγγέλου Δεληβοριά

Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΕΧΑΣΕ ΤΟΝ ΑΓΓΕΛΟ ΤΟΥ...

Ρεπορτάζ: Γεωργίου Δόγα

Έφυγε από τη ζωή στις 24 Απριλίου ο Λαγκαδινός "ευπατρίδης των τεχνών", όπως τον αποκαλούν, τον χαρακτηρίζουν, οι μεγάλοι της τέχνης.

Πανελλήνια θλίψη προκάλεσε ο θάνατος του συμπολίτη μας Αγγέλου Δεληβοριά που υπήρξε μία από τις πλέον εμβληματικές μορφές της πνευματικής ζωής του τόπου.

Ευγενής, επικοινωνιακός, χαρισματικός, μια πολυδιάστατη προσωπικότητα, η ψυχή του Μουσείου Μπενάκη.

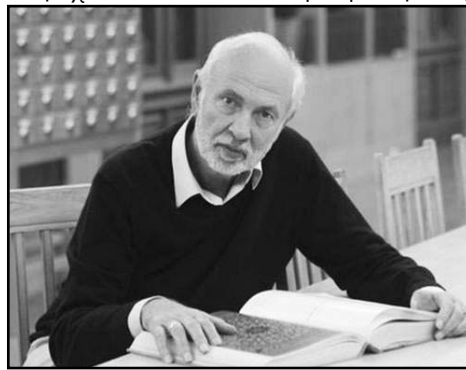
Ο Άγγελος Δεληβοριάς γεννήθηκε το 1937, σπούδασε Αρχαιολογία και Ιστορία στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και έκανε μεταπτυχιακές σπουδές στο Φράιμπουργκ. Το 1965 διορίστηκε, ύστερα από διαγωνισμό, στην Αρχαιολογική Υπηρεσία στο Τίμπικεν, με υποτροφία. Εκεί πήρε δίπλωμα διδάκτορας, ενώ συνέχισε τις μεταδιδακτορικές σπουδές του στην Ευρώπη.

Το 1992 εξελέγη καθηγητής Ιστορίας και Τέχνης στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών. Στη συνέχεια υπηρέτησε στο Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, στην Εφορεία Αρχαιοτήτων Αττικής, στην Πάτρα και στη Σπάρτη.

Διευθυντής του Μουσείου Μπενάκη το 1973

Η χρονιά σταθμός για τον Άγγελο Δεληβοριά ήταν το 1973, όταν έγινε διευθυντής του Μουσείου Μπενάκη, το οποίο έμελλε να αποτελέσει έργο ζωής, για τον ίδιο. Απ την πρώτη ημέρα που ανέλαβε την διεύθυνση του Μουσείου έβαλε μπρος την άμεση ριζική ανάπλασή του, η οποία ολοκληρώθηκε ύστερα από 27 έτη. Ο ίδιος παρέμεινε στο τιμόνι του ιδρύματος μέχρι το 2014. Επί

των ημερών του διπλασιάστηκε το οίκημα στην οδό Κουμπάρη, δημιουργήθηκε το νέο, υπέροχο Μουσείο Μπενάκη στην Πειραιώς,

Δημιούργημά του είναι, επίσης, το Μουσείο Ισλαμικής Τέχνης και η Πινακοθήκη του Νίκου Χατζηκυριάκου-Γκίκα, στο σπίτι του ζωγράφου. Οργάνωσε τη συμμετοχή του μουσείου σε 130 εκθέσεις στην Ελλάδα και σε 39 εκθέσεις σε μεγάλες πόλεις του εξωτερικού.

Ο Άγγελος Δεληβοριάς ήταν κλασικός αρχαιολόγος. Ασχολήθηκε με τη γενική αρχαιολογία ως επιμελητής αρχαιοτήτων. Άφησε σημαντικότερο έργο, το οποίο έχει αναγνωριστεί επισήμως: το 1999 τιμήθηκε με τη διάκριση του Ιππότη της Τάξης των Τεχνών και των Γραμμάτων από τη Γαλλική κυβέρνηση και το 2000 με τον Ταξιάρχη του Τάγματος του Φοίνικος από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και με Αργυρό Μετάλλιο της Ακαδημίας Αθηνών, ενώ τον Ιούνιο του 2016 εξελέγη από την Ολομέλεια της Ακαδημίας Αθηνών τακτικό μέλος στην έδρα της Αρχαιολογίας Μουσειολογίας, η οποία είχε προκηρυχθεί.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ	
Α) ΑΡ. Φ. 209 (ΙΑΝ. - ΜΑΡΤ. 2018) που αναγράφονται στην οικεία στήλη του Δ.Σ. 'Τα Οικονομικά μας'.	
1) ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΚΟΥΤΗΣ	
στη μνήμη της συζύγου του Εύης	20
στη μνήμη της μητρός του Σταυρούλας	20
στη μνήμη του Ευσταθίου Χ. Δάρα	20
2) ΠΑΥΛΟΣ ΕΥΣΤ. ΔΑΡΑΣ	
στη μνήμη του Λεωνίδα Παπαθωμόπουλου	30
στη μνήμη του Τάκη Αθ. Σχίζα	30
3) ΠΗΝΕΛΟΠΗ Ι. ΚΟΥΛΗ-ΚΑΤΣΙΑΠΗ	
στη μνήμη της αδερφής της Αγγέλως & Πάνος Βέργος	50
4) ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΠ. ΚΛΕΙΣΟΥΡΑΣ	
στη μνήμη της ξαδέρφης του Πόπης	20
5) ΣΠΥΡΟΣ ΑΓ. ΚΛΕΙΣΟΥΡΑΣ	
στη μνήμη των γονέων του Αγγελή & Παναγούλας	30
6) ΚΩΣΤΑΣ ΝΙΚ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ	
στη μνήμη του θείου του Δημ. Κ. Κωνσταντόπουλου	100
7) ΝΙΚΟΣ ΧΡ. ΜΠΟΡΑΣ	
στη μνήμη του αδερφού του Γιάννη Χρ. Μπόρα	50
8) ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ Ι. ΣΧΙΖΑ (Σπανόγιαννη)	
στη μνήμη του από τα παιδιά & τα εγγόνια του	200
9) ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜ. ΣΙΟΡΕΛΗΣ	
στη μνήμη της Αλεξάνδρας Λαμπρούλη-Μπόρα	30
10) ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Ι. ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ	
στη μνήμη του Ιωάννη Χ. Βέργου (Οψιμου)	50
Β) ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΧΡ. ΦΥΛ. 210 (ΑΠΡ. - ΙΟΥΝ.)	
1) Ο ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ	
στη μνήμη του Προέδρου Ηλία Θ. Χειμώνα: στο Φ.Ο.Ο. 'Γκούρα', για έξοδα των εκδηλώσεων τιμής και μνήμης Ηλία Θ. Χειμώνα, που έλαβαν χώρα στις 9.6.2018.	120
2) Α. ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ	
στη μνήμη Παναγιώτη & Λαμπρινής Δημοπούλου	100
3) ΓΕΩΡΓΙΟΣ Π. ΣΧΙΖΑΣ	
στη μνήμη του Παναγιώτη (Τάκη) Αθ. Σχίζα	100
4) ΝΙΤΣΑ & ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΠΟΡΑΣ	
στη μνήμη του Αθανασίου Ανθ. Μπόρα (Μποδοσάκη)	150
5) ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΜΠΟΡΑΣ	
στη μνήμη της συζύγου του Ειρήνης Λυκ. Μανούσου	50

Ο ήλιος σε έκλεψε

Μέσα στην κάψα του καλοκαιριού, ντάλα μεσημέρι, θάνατος είναι οι κραυγές των πουλιών, το μαντάτο, που αντηχεί στις πλαγιές, χτυπά πάνω στις πέτρες, κυλά με τα νερά που κελαρύζουν στις πηγές, και χάνεται στα βάθη της γης, όπου παλεύει να κρύψει το κακό.

Στην έξαρση της μπουμπουκιασμένης φύσης, δεν είναι θάνατος τα αρώματα, τα χρώματα, τα κρινάκια, τα αγριολούλουδα, που κέντησε η άνοιξη στις πλαγιές, μόνο τα πλέκουν στεφάνι στα μαλλιά σου, τα πουλιά, για να μην σου πουν αστόλιστη το αντίο.

Ο ήλιος αστραποβολά, ασάλευτος, προσμένει, στο άτι του σαλτάρει, τα γκέμια του κρατάει, για να ανεβεί η όμορφη, η ζηλευτή, για να ανεβεί η Στέλλα, που χαιρετάει την πλάση, τη θάλασσα και τα βουνά, μάνα, πατέρα κι αδερφό, τον άντρα και τα λατρευτά παιδιά της.

Το ουράνιο στερέωμα έχασε ένα από τα άστρα του, που πλούμιζε τις νύχτες, όταν τσούρμο παιδιά, κοιτώντας τα πεφταστέρια, κάνοντας κρυφές ευχές, τα όνειρά μας έστηναν χορό και κρατώντας τα χέρια, τραβούσαμε, νομίζαμε, προς την αιωνιότητα.

Τώρα, το θλιβερό μαντάτο έπεσε βαρύ στη γη, η Στέλλα έφυγε, ο ήλιος την έκλεψε και μας αποχαιρετάει, μας πλάκωσε παγόβουνο, το αίμα στις φλέβες μας παγώνει, πετρώνει η καρδιά, η σκέψη πικρή αδυσώπητα πονάει, και μόνη η αγάπη της μας αγγίζει τρυφερά, για να μην στεκόμαστε σαν απολιθωμένοι.

E. K. Μπόρα 17.7.2018

Προβληματισμοί

Από τον αντιπραγματισμό στα ψηφιακά κρυπτονομίσματα

Τον τελευταίο καιρό, γίνεται πολύς λόγος στα διεθνή και εγχώρια μέσα μαζικής ενημέρωσης για ένα, από τα κυκλοφορούντα κρυπτονομίσματα (**Cryptocurrencies**), το **Bitcoin**. Για ενημέρωση των αναγνωστών του ΑΡΤΟΖΗΝΟΥ, θα προσπαθήσω με απλά λόγια να εξηγήσω την ιστορία των μέσων πληρωμών από τον αντιπραγματισμό μέχρι και τα κρυπτονομίσματα, και τους κινδύνους που ενέχουν, για όσους επιθυμούν να τα αποκτήσουν.

Εισαγωγή στην ιστορία του Νομίσματος

Τα πολύ παλιά χρόνια, όταν ο άνθρωπος εγκαταστάθηκε μόνιμα σε οικισμούς, άρχισε να καλλιεργεί τη γη και να εκτρέφει ζώα.

Με την εξέλιξη της κοινωνίας, ο άνθρωπος κατάλαβε ότι ο καταμερισμός της εργασίας, και η χρήση εργαλείων αύξησε την παραγωγή προϊόντων με αποτέλεσμα να σκεφθεί το περίσσευμα αγαθών, να το ανταλλάξει με άλλα που του έλειπαν και τα είχαν άλλοι παραγωγοί ως πλεόνασμα. Έτσι, γεννήθηκε το εμπόριο, όπου οι πρώτες συναλλαγές πραγματοποιούνταν με ανταλλαγή προϊόντων. Αυτή η διαδικασία ονομάστηκε από τους σύγχρονους μελετητές **αντιπραγματισμός**.

Αργότερα, όμως, τα προϊόντα ανταλλάσσονταν με ζώα ή δέρματα ζώων. Πολλοί λαοί χρησιμοποίησαν ως μέτρο αξίας τα βόδια. Η συνήθεια της απαρίθμησης των ζώων σε κεφάλια παρήγαγε τη λέξη κεφάλαιο και ο πλούσιος άνθρωπος ονομάζεται από τον Όμηρο «πολυβούτης» (Ιλιάς Ι, 154, 296) Με το πέρασμα των χρόνων, τα ζώα αντικαταστάθηκαν από κομμάτια μετάλλου, που είχαν συγκεκριμένο βάρος. Αυτά τα ονόμαζαν **τάλαντα** και το σχήμα τους θύμιζε το σχήμα του δέρματος του βοδιού. Το είδος, όμως, εκείνο που θεωρείται πρόδρομος του νομίσματος ήταν οι **οβελίοι**, οι οποίοι ήταν σιδερένιοι και έμοιαζαν με σούβλες (Εξ ου και ο οβελίας της Λαμπής). Το πάχος του κάθε οβελίου ήταν τέτοιο, ώστε το ανθρώπινο χέρι να μπορεί να κρατά συγχρόνως έξι.

Τα κέρματα

Τα πρώτα μεταλλικά νομίσματα-κέρματα κόπηκαν στη Μικρά Ασία. Ήταν μικροί βόλοι από **ήλεκτρο**, το οποίο ήταν ένα φυσικό κράμα χρυσού και αργύρου και είχε κίτρινο χρώμα.

Χαρτονομίσματα

Σε μεταγενέστερο χρόνο, από τα μεταλλικά νομίσματα κυκλοφόρησαν τα χαρτονομίσματα. Ουσιαστικά, τα πρώτα χαρτονομίσματα ήταν «υποσχετικές», όπως είναι οι σημερινές «Συναλλαγματικές», θα λέγαμε. Ένα κείμενο δηλαδή που αυτός που το συντάσσει, ο εκδότης, υποσχόταν ότι θα καταβάλει το αναγραφόμενο ποσό στο πρόσωπο με το οποίο έκανε τη συναλλαγή.

Η διαδικασία αυτή εξελίχθηκε, έπαψαν να αναγράφονται τα στοιχεία του δικαιούχου (αυτός για τον οποίον είχε εκδοθεί η «υποσχετική») στο κείμενο και τελικά δικαιούχος ήταν οποιοσδήποτε είχε στα χέρια του το κείμενο αυτό, δηλαδή ο κομιστής, κάτι το οποίο ισχύει μέχρι και σήμερα.

Όσο πιο επώνυμος και αξιόπιστος ήταν ο εκδότης της «υποσχετικής», τόσο πιο εύκολα ο τρίτος τη δεχόταν. Τον ρόλο του εκδότη, του οποίου η φερεγγυότητα και αξιοπιστία ήταν απαραίτητη, για να είναι ευρέως αποδεκτές αυτές οι υποσχετικές, την ανέλαβαν οργανισμοί που τελικά εξελίχθηκαν στις **Τράπεζες**.

Κρυπτονομίσματα (Cryptocurrencies)

Με την εξέλιξη της τεχνολογίας από το 2009 έκαναν την εμφάνισή τους τα ψηφιακά νομίσματα, με κυριότερο το **Bitcoin**. Σε αντίθεση με τα «συμβατικά» χρήματα που γνωρίζουμε, για τα ψηφιακά νομίσματα δεν υπάρχουν αντίστοιχα χαρτονομίσματα και δεν ελέγχονται από κάποια χώρα ή από κάποια κεντρική τράπεζα. Αυτό παρέχει ένα μεγαλύτερο βαθμό ελευθερίας στη χρήση τους, αλλά και μεγαλύτερη αστάθεια στην ισοτιμία τους.

(Ιστορικό προηγούμενο ψηφιακού νομίσματος σε λογιστική μορφή, χωρίς την ύπαρξη αντίστοιχου χαρτονο-

μίσματος, υπήρξε το **ECU**. Η **Ευρωπαϊκή Λογιστική Μονάδα (ΕΛΜ ή ECU)** αποτέλεσε από το 1979 μέχρι το 1998 τη λογιστική μονάδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΚ) αργότερα Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ) και ήταν ο προπομπός του Ευρώ.) Η **ΕΛΜ (ECU)**, αντικαταστάθηκε την 1 Ιανουαρίου 1999, σε μια σχέση ανταλλαγής 1:1 από το Ευρώ.)

Στην αρχή, το Bitcoin δεν άξιζε σχεδόν τίποτα, και σήμερα (7/7/2018) η ισοτιμία του είναι 5.555,6 Ευρώ η 6532,8 δολάρια, και μέσα στο 2017 έφτασε στην τιμή των 16.500€.

Και γιατί τα ψηφιακά νομίσματα έχουν αξία, ώστε να συγκρίνονται ακόμα και με το δολάριο και Ευρώ; Χωρίς να μπλέξουμε με οικονομικές θεωρίες, θα λέγαμε ότι όταν κάτι γίνεται ολοένα και πιο αποδεκτό σε ένα σύνολο ανθρώπων και αυξάνεται η ζήτησή του, τότε αυτομάτως αποκτά και αξία.

Τα ψηφιακά νομίσματα δεν εκδίδονται από κάποια δημόσια αρχή, παρά μόνο από αυτούς που τα δημιουργούν, και μπορούν να γίνουν αποδεκτά ως μέσο πληρωμής από φυσικά ή νομικά πρόσωπα.

Κάθε κάτοχος τέτοιων ψηφιακών νομισμάτων έχει ένα ψηφιακό πορτοφόλι με ηλεκτρονική διεύθυνση (Με username and password) και μπορεί να στείλει bitcoin σε άλλους χρήστες. Αν κάποιος χάσει ή ξεχάσει το username η το password του, και δεν έχει φροντίσει να τα φυλάει σε αντίγραφο, χάνει οριστικά τα bitcoins του, όπως συμβαίνει αν του πέσουν από την τσέπη ΕΥΡΩ στο δρόμο.

Το λογισμικό του bitcoin

Το μπίτκοϊν (Bitcoin) αποτελεί στη βάση του ένα λογισμικό ανοιχτού κώδικα (open source protocol). Κατά συνέπεια, ο πηγαίος κώδικας (source code) του λογισμικού είναι δημόσιος και διαθέσιμος σε όποιον επιθυμεί να κατεβάσει (Down load) δωρεάν αντίγραφο αυτού του λογισμικού στον υπολογιστή του μέσω internet, και να εκδώσει το δικό του κρυπτονομίσμα, βασισμένο στο υπάρχον του bitcoin.

Το Κρυπτονομίσμα λειτουργεί σε ένα δίκτυο δύο ή περισσότερων υπολογιστών που μοιράζονται τους πόρους τους ισοδύναμα (Peer to peer- P2P) για να επεξεργασθούν τις συναλλαγές σε Bitcoin σε αποκεντρωμένη ηλεκτρονική μορφή χρήματος, η οποία βασίζεται πάνω στις αρχές της κρυπτογραφίας για τη διασφάλιση του δικτύου και την επαλήθευση των συναλλαγών. Το δίκτυο αυτό χρησιμοποιεί την επεξεργαστική ισχύ, τον αποθηκευτικό χώρο και το εύρος ζώνης (bandwidth) των κόμβων.

Τα περισσότερα κρυπτονομίσματα κάνουν χρήση μιας (Data base) Καταμεμημένης Βάσης Δεδομένων ως τον πυλώνα του συστήματός τους, το επονομαζόμενο Blockchain. Το bitcoin που παρουσιάστηκε το 2009, έγινε το πρώτο επιτυχημένο αποκεντρωμένο κρυπτονομίσμα. Λόγω της ανοικτής φύσης του λογισμικού του, επιτράπη σε πολλούς προγραμματιστές να πειραματιστούν με τον κώδικά του και να τον τροποποιήσουν (forking) ακόμη και με ενσωμάτωση και άλλων λογισμικών (Extensions) προσθέτοντας ή διαφοροποιώντας ότι κανόνες επιθυμούν. Οι πράξεις με bitcoin ανώνυμα γράφονται σε μία λίστα συναλλαγών, που λέγεται blockchain, και αποφεύγονται απάτες με τη χρήση κρυπτογραφικών αλγορίθμων.

Τι ισχύει στη χώρα μας. Το **bitcoin** μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως νόμισμα ανταλλαγής και στην Ελλάδα.

Καθώς το νόμισμα λειτουργεί ακόμη χωρίς κεντρικό έλεγχο, είναι αδύνατο, με τα παρόντα δεδομένα, να επιβληθεί έλεγχος των Bitcoins ή άλλων κρυπτονομισμάτων, και άρα αδύνατο να περιοριστεί η κυκλοφορία τους.

Δεν υπάρχουν περιορισμοί, λόγω capital control, αντίστοιχοι με αυτούς που υπάρχουν σε μεταφορές κεφαλαίων ή άλλες κινήσεις, που ισχύουν για τα παραδοσιακά τραπεζογραμμάτια όπως το ευρώ;

Η **Τράπεζα της Ελλάδος** στον Κανονισμό μέσων πληρωμών αναφέρεται στα κρυπτονομίσματα και

στις ενέργειες της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ) και του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών (ΕΣΚΤ), που μελετούν τις προοπτικές αλλά και τις συνέπειες, που θα προέκυπταν από μια ενδεχόμενη έκδοση ψηφιακού χρήματος κεντρικής τράπεζας, ιδίως σε επίπεδο νομισματικής πολιτικής και χρηματοπιστωτικής σταθερότητας.

Η **Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς** έχει εκδώσει ανακοίνωση, τονίζοντας ότι είναι **επικίνδυνη η αγορά οικονομικών νομισμάτων (Bitcoin κ.α.)** Από τον τύπο μαθαίνουμε ότι υπάρχει κινητικότητα για την αντιμετώπιση μαύρου χρήματος και φοροδιαφυγής μέσω των κρυπτονομισμάτων από το **ΣΔΟΕ**.

Το **Συμβούλιο Λογιστικής τυποποίησης (ΣΛΟΤ)** που εποπτεύει τον Λογιστικό Θεσμό στη χώρα μας, θεσπίζει λογιστικά πρότυπα, και ασχολείται και με τη λογιστική απεικόνιση των συναλλαγών με bitcoin.

Ξένες δημοσιεύσεις

Σε συνέντευξή του στο Business Insider ο νομπελίστας οικονομολόγος, Πολ Κρούγκμαν (Paul Krugman) δήλωσε ότι «Η άνοδος της τιμής του bitcoin λαμβάνει ώθηση από το γεγονός ότι κανείς δεν το καταλαβαίνει, κάτι που δημιουργεί ένα μυστήριο γύρω από αυτή τη νέα τεχνολογία», «Ετοιμαστείτε! Αυτή είναι η νέα φούσκα». Ο φημισμένος οικονομολόγος Τζόζεφ Στίγκλιτς (Joseph Stiglitz) δήλωσε ότι πιστεύει πως το κρυπτονομίσμα bitcoin «δεν έχει κοινωνική αξία» και πως θα εκπλησσοταν αν το ράλι του συνεχιζόταν στο 2018.

(Απόσπασμα από ομότιτλο άρθρο στην ιστοσελίδα servou.gr <https://www.servou.gr/2013-06-23-10-30-27/grafipatriotou/78-arthraakistoxasmoi/3769-cryptocurrencies>)

Θ. Γ. Τρουπής (Γκράβαρης)

Γράφουμε, γράφουμε μερικοί λόγια καλά, επαινετικά για την Αρκαδία μας και περισσότερο για τη Γορτυνία, και αλλού περισσότερο ακόμα ο καθένας μας για τα χωριά μας. Οι ποιητές γράφουν συναισθηματικά ποιήματα, που όταν τα διαβάσεις αγάλλεται και χαιρείται η καρδιά σου, σε ταξιδεύουν με τις ποιητικές τους εκφράσεις σε τόπους φανταστικούς, ονειρεμένους...

Οι συγγραφείς και οι αρθρογράφοι γράφουν την ιστορία, τα ήθη και έθιμα και την καλή συμπεριφορά των τότε ανθρώπων και των τώρα, αυτών που κατοικούν εκεί οι ίδιοι που έχουν την καταγωγή τους από αυτά τα μέρη, έτσι ώστε όταν τα διαβάσει κανείς, γνώριμος, ντόπιος ή ξένος που μένει, κατοικεί εκεί ή είναι σε τόπο μακρινό, τον κάνουν να αναπολεί και νοσταλγικά να λέει:

Η φουμιά

Να, εκεί είναι ο τόπος, ο παράδεισος, εκεί είναι που κατοικούν άνθρωποι που μοιάζουν των αγγέλων. Εκεί είναι η ειρήνη, η συνεννόηση, η ομόνοια, η αγάπη. Η άριστη αρμονική κοινωνία!... Αγαπάει και σέβεται, ο ένας τον άλλον, δεν έχουν τον διάβολο μέσα τους, τον έχουν ξεφορτωθεί, εκεί υπάρχει ηρεμία, γαλήνη, εκεί θα πάω έστω για λίγο να μείνω, να γαληνέψει η ψυχή μου...

Και οι φωτογράφοι, οι καλλιτέχνες, όλα τα ωραία της Γης και του Ουρανού τα κάλλη, με θαυμασμό τα απεικονίζουν... Μία φωτογραφία, χίλιες λέξεις και παραπάνω... Φωτογραφίζουν και το ουράνιο τόξο, το σύμβολο της συμπαντικής των Θείων σωμάτων και των δυνάμεων της Ειρήνης. Αν είχαν τη δυνατότητα, θα φωτογράφιζαν και την πραγματική σκέψη του Θεού για την Αρκαδία, τη Γορτυνία μας, και ο καθένας τους για το χωριό του... Φωτογραφίες της Φύσης, λουλούδια, δέντρα και τοπία. Όλοι τους μνούν, διηγούνται, αποτυπώνουν τα θαυμαστά καλλιτεχνήματα της ιστορίας των προγόνων μας, μαρτυρίες, αγάλματα, μνημεία!... Τοξωτά γεφύρια, εξωκλήσια, πελεκητές εκκλησιές, ψηλά καμπα-

ναριά!... Μοναστήρια, Πέτρινα αρχοντικά πυργόσπιτα και οι ταπεινές, οι τίμιες πέτρινες χαμοκέλες, που μαρτυρούν την τιμία ζωή, το ήθος, την εργατικότητα, την προκοπή, των τότε φιλότιμων ανθρώπων... Αυτές οι χαμοκέλες, ήταν και είναι το λίκνο του πνεύματος, της προκοπής και της σοφίας!... Και όλοι μας, όλοι τους, ηθελήμενα, καλοπροαίρετα, σκεπάζουμε τα τωρινά άσχημα, τα κακά και τα ανάποδά τους... Τους αναποδιασμένους ανθρώπους και τα ανάποδα και μίζερα που δεν είναι από τη βέλση του Θεού, αλλά είναι από τη θέληση των ανθρώπων και του διαβόλου...

Είπα για τα καλά και ας ξεσκεπάσω τα κακά, μήπως και γίνουν λίγο καλύτερα, ή αλλιώς έτσι κουκουλωμένα μήπως χειροτερέψουν....

1) Και το πρώτο και κακότεχνο, που έδωκε ο Θεός και έγινε η διαπλάτυση, είναι το γεφύρι του Αγίου Γιώργη του Σαρά. Θα ειπώ για πράγμα που φαίνεται, δεν κουκουλώνεται και μόνο του φωνάζει. Χθές, πέρασα από εκεί και είδα τις προστατευτικές μπάρες εκατέρωθεν της γέφυρας, αυτές επικίνδυνα προεξέχουν προς το εσωτερικό μέρος της γέφυρας

και στις τέσσερες γωνίες, ενώ έπρεπε να είναι γυριστές (κούρμπα). Ο Άγιος Γεώργιος να φυλάξει, μην γίνει μεγάλο ατύχημα... Οι αρμόδιοι μηχανικοί που θα παραλάβουν το έργο να προσέξουν... (Υπάρχει και ο εισαγγελέας).

2) Οι δρόμοι... Εκτός από τον κεντρικό δρόμο του χωριού μου, Σέρβου, από τη Ζαχαρού μέχρι τη Ράχη, που είναι και τον έχουμε για φουμιά του χωριού και αυτόν δείχνουν και παρουσιάζουν οι φωτογραφίες, οι άλλοι δρόμοι προς το κάτω χωριό είναι στα χάλια τους, ειδικότερα ο δρόμος που αρχίζει από κάτω από τη Ράχη, από το Ιατρείο προς τον κατήφορο, στο ακόνι, προς τη Ραχούλα, και προς του Παρασκευά του Βέργου το αλώνι που παλαιότερα ήταν και ο κεντρικός δρόμος επικοινωνίας με τα άλλα χωριά, Λυκούρεσι, Ψάρι και τα χωριά της Ηραίας, είναι σχεδόν άβατος, με τις μάντρες στο δεξιό μέρος να έχουν κρεμαστεί και να υπάρχουν επικίνδυνα βαθουλώματα.

3) Το νερό... Το νερό είναι το μέγιστο αγαθό και εν αφθονία στο χωριό μας... Είναι ακατακρίστο, τις δεκαπέντε ημέρες του Αυγούστου, άλλοι να ποτίζουν, όπως πληροφο-

ρήθηκα (δεν έχω ίδια άποψη), με σπατάλη τα περιβόλια τους και άλλοι να διψάνε...

4) Τα σκουπίδια: Ο πολιτισμός φαίνεται από την καθαριότητα.

Στο πατρικό μου σπίτι, οι συνθήκες ήσαν τέτοιες, ίσως και από λίγη αδράνεια δική μου, είχα να κατέβω κάτω να το επισκεφτώ τρία χρόνια. Αυτές τις ημέρες, το επισκέφτηκα μαζί με τον αδελφό μου για δύο ημέρες... Είδα πολύ άσχημα πράγματα στον περιβάλλοντα χώρο, στον κήπο, καθώς τον έχουν οι καλοί γείτονές μου ή δεν ξέρω και ποιοι άλλοι για να πετάνε τα σκουπίδια τους και ό,τι μπάζα από οικοδομικές εργασίες. Μέχρι και σακούλες από ζωοτροφές φρέσκες υπάρχουν.

Νομίζω ότι πρέπει, για την ομαλή ειρηνική συμβίωση, να σέβεται ο ένας τον άλλον, είτε πηγαίνει στο σπίτι του, στο χωριό, είτε όχι. Δεν γνωρίζω ποιος κάνει αυτές τις ασχημίες... Τα ίδια υπάρχουν και σε άλλους κήπους άλλων πατριωτών. Κοινοποιώ αυτά προς γνώση και συμμόρφωση αυτών που πρέπει... Και για το χωριό μας δεν πρέπει να λέμε, πρέπει να το προβάλλουμε: Όχι: «Από έξω κούκλα και από μέσα πανούκλα...», από ανθρώπους και περιβάλλοντα χώρο.

Γιάννης Στ. Βέργος

Εκδηλώσεις

Ανακατασκευή και ιστορία της Αραπαϊκής βρύσης.

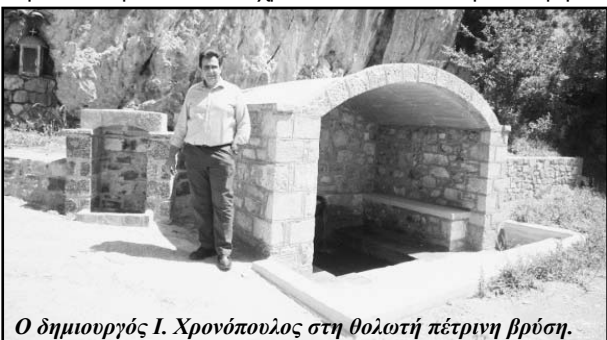
Με την ευκαιρία του εορτασμού του Αγίου Κωνσταντίνου, πολιούχου των Αραπαίων, είχα

τη χαρά να επισκεφτώ το συνοικισμό του χωριού μας Σέρβου, και να συμμετέχω στις εκδηλώσεις, που είχαν προγραμματιστεί... Εκτός από το ρόλο του «πανηγυριώτη» (έτσι έλεγαν στα παιδικά μας χρόνια –και όχι μόνο– όσους πήγαιναν στα πανηγύρια) είχα επιπλέον και τη χαρά να επισκεφθώ την ιστορική βρύση του χωριού, που πρόσφατα ανακαινίστηκε, και κοσμεύει πλέον όλη την περιοχή. Πρόκειται για μια εξαιρετική δουλειά ανακατασκευής της παλιάς βρύσης, με αγάπη, επιμέλεια και μεράκι, από τους ίδιους τους Αραπαίους, χωρίς καμία κρατική ή άλλη συλλογική βοήθεια!

Πρωτομάστορας, σχεδιαστής και εκτελεστής του έργου ήταν ο δεξιότεχνης Αραπαίος Γιάννης Ν. Χρονόπουλος (φαίνεται στη φωτογραφία), γιος του αείμνηστου Νίκου (Ντρουμέκα), από το συνοικισμό και της Αγγελώς Αναστασοπούλου (Γιάνναρου) από του Σέρβου. Βλέποντας κανείς από κοντά την αναμόρφωση της παλιάς βρύσης, χαιρέται πραγματικά και λέει «για στα χέρια του μαστορα», που είναι ο ίδιος που εκτέλεσε τις εργασίες και στο μνημείο του κλέφτη Δήμου, με απόφαση και εντολή του Συνδέσμου Σερβαίων. Η οικονομική κάλυψη του κόστους του έργου της βρύσης, έγινε από δύο άξια νέα τέκνα του συνοικισμού, την Έφη Βαγγέλη Μπουρνά και το Νίκο Γεωργακόπουλο, γιο της Ρίνας του Τερζή. Η Έφη είναι

στέλεχος τράπεζας και ο Νίκος είναι φαρμακοποιός. Είναι αυτός που πριν 1-2 χρόνια ανέλαβε τη σχετική πρωτοβουλία και τιμεντοστρώθηκε τμήμα του δρόμου πριν το Ναό του Αγ. Κωνσταντίνου και έγιναν και κάποια άλλα μικρά έργα. Και οι δύο ζουν στην Αθήνα. Άξιοι συγχαρητηρίων και παράδειγμα προς μίμηση. Σχετικά με την ιστορία της βρύσης, υπάρχει λεπτομερέστατο άρθρο στην ιστοσελίδα serou.gr, από τον αείμνηστο Ηλία Θ. Χειμών. Ο Ηλίας έχει περιγράψει με παραστατικό και συνάμα γλαφυρό και ρομαντικό τρόπο, την μακρόχρονη ιστορία της βρύσης, που προφανώς βρίσκεται ως πηγή στην περιοχή, από τότε τουλάχιστον που κατοικήθηκε ο τόπος αυτός. Την ιστορική αυτή βρύση των Αραπαίων, που παλιά ήταν κάτω από το δρόμο (δεν υπήρχε τότε αμαξιτός δρόμος) και μετά κάποια χρόνια οι κάτοικοι την

του νερού, όπως μας ενημέρωσε ο πρόεδρος του χωριού Σέρβου, Γιάννης Ρουσιάς, αφού υπάρχει ήδη η έγκριση του σχετικού κονδυλίου, από το Δήμο Γορτυνίας. Κάλιο αργά παρά ποτέ... Επίσης υπάρχει έγκριση ποσού κοντά στις δέκα χιλιάδες ευρώ, για διαμόρφωση του δρόμου από τη βρύση μέχρι την εκκλησία. Δυστυχώς όμως, η μοίρα δεν επέτρεψε στον Ηλία, στον Αλέξη και σε άλλους Αραπαίους, να δουν την παλιά βρύση ωραία ανακατασκευασμένη, από τον πατριώτη Ι. Χρονόπουλο. (Άλλαι μεν βουλαί ανθρώπων, άλλα δε θεός κελεύει). Θερμά συγχαρητήρια λοιπόν στους Αραπαίους, για την ωραία τους πρωτοβουλία και το εξαιρετικό αποτέλεσμα. Με το έργο αυτό, και επί πλέον έργα όπως είναι η άριστη συντήρηση του Ι. Ναού Αγίου Κωνσταντίνου με τον εξαιρετικό περιβάλλοντα χώρο, και το εντυπωσιακό Ηρώο (στη μνήμη του κλέφτη Δήμου, που ήταν από την περιοχή), αναβάθμισαν πραγματικά τον συνοικισμό τους. Εάν σε αυτά προστεθεί και το μοναδικό φαράγγι της γκούρας, που περιδιαβάνει στο κάτω μέρος της περιοχής το τοπίο μετατρέπεται σε ειδυλλιακό, μέσα σε ένα εξαιρετικό ευρύτερο φυσικό περιβάλλον.

Ο δημιουργός Ι. Χρονόπουλος στη θολωτή πέτρινη βρύση.

μετέφεραν στο πάνω μέρος, στη ρίζα του πελώριου βράχου, όπως φαίνεται και στη φωτογραφία. Διαβάζοντας προσεκτικά το άρθρο, θα μάθετε επί πλέον, πως το νερό της βρύσης μολύνθηκε δύο φορές. Πρώτα από τον ασβέστη κατασκευής παρακείμενου σπιτιού, και αργότερα από τα κόπρανα των γιδοπροβάτων, που σταβλιζόνταν στο ίδιο αυτό σπίτι. Αυτό είχε ως επακόλουθο το νερό να μην είναι πόσιμο, και να γίνει «πρόχειρα» μεταφορά νερού από του Σέρβου (4 χιλιόμετρα), με επιφανειακό λάστιχο. Φέτος, μετά από 33 χρόνια, θα γίνει το κανονικό έργο μεταφοράς

Με αφορμή αυτό το έργο των Αραπαίων, ευχόμαστε και στους πατριώτες μας Σερβαίους, αλλά και σε άλλους κοντοχωριανούς φίλους μας, να αναλάβουν ανάλογες πρωτοβουλίες, και να ανακατασκευάσουν παλιά δικά τους μνημεία, ώστε να διατηρηθεί για πάντα η παράδοση και η ιστορία του υπέροχου Τόπου μας.

Στα αριστερά της βρύσης, όπως φαίνεται στη φωτογραφία, υπάρχει και μικρή περίτεχνη, πέτρινη κατασκευή, με παροχή πόσιμου ύδατος, από το υδραγωγείο του συνοικισμού.

Χ. Ι. Μαραγκός

Εορτασμός Ι. Ν. Ζωοδ. Πηγής Σέρβου, 2018

Γράφει η Μαρίνα Διαμαντοπούλου-Τρουπή, στο facebook: «Ο ναός σου Θεοτόκε ανεδείχθη παράδεισος, ως ποταμούς αιζώους αναβλύζων ίαματα ώ προσερχόμενοι πιστός, ως Ζωοδόχου εκ Πηγής, ρώσιν αντλούμεν, και ζωήν την αιώνιον, πρεσβεύεις γαρ συ τω εκ σου τεχθέντι, Σωτήρι Χριστώ, σωθήναι τας ψυχάς ημών.»

Ο Ναός της Ζωοδόχου Πηγής αποτελεί κόσμημα και σημαντικό αξιοθέατο για του Σέρβου λόγω της ιστορικότητας, της αρχιτεκτονικής και της εσωτερικής διακόσμησης. Ξεχωρίζει το χειροποίητο μωσαϊκό δάπεδο, το

περίτεχνο τέμπλο και οι θαυμαστές αγιογραφίες. Είναι μονόκλιτος ναός οκταγωνικού τύπου με τρούλο.

Κατασκευάστηκε για πρώτη φορά τον 18ο αιώνα από τον Ιωάννη Δάρα που εγκαταστάθηκε στον Σέρβου προερχόμενος από την Μεσσηνία, ύστερα από επεισόδιο με τους Τούρκους, και ανακατασκευάστηκε από τον διασέγγονο του Δημήτριο Φωτίου Δάρα το έτος 1872, όπως μαρτυρεί η επιγραφή πάνω από την νότια είσοδο του ναού.

«Τον ναόν τούτον εκ βάθρων μεν ανήγειρεν πάλαι Τούρκων κρατούντων Ιωάννης ο Δάρας ερειπωθέντα δ' ανοικοδόμησεν ευρύτερον ιδίως Διαπηνίμασιν ο διασέγγονος εκείνου Δημήτριος Φωτίου Δάρας εν μηνί Αυγούστου 1872».

Οι δύο εξαιρετικές φωτογραφίες από το αρχείο του Τάκη Δημητρίου, από τον εορτασμό της Ζ. Πηγής, την δεκαετία του 1950.

Ο Μπαρμπαγγελής ο Βέργος (Αγγελάνος)

...συνέχεια από το προηγούμενο φύλλο

Η Σταύρανα παίρνει το γράμμα όπως ήταν με το λεφτό μέσα, ας της το διάβασε το παιδί της, και στο δάσκαλο πηγαίνει για τη συμβουλή του, το γράμμα να της το διαβάσει, μήπως και το παιδί δεν της το διάβασε καλά ... Η Σταύρανα ήταν τελείως αγράμματη και δεν ήθελε να στείλει το παιδί για πότερα γράμματα ... Το πρώτο αγόρι είναι, εξ άλλου, ας πάει για μαστοριά να σπιλωθεί το σπίτι ... Και ας γραμματιστούνε τα άλλα τα μικρότερα ... Το όνομά του το έμαθε και το γράφει ... Τα λόγια αυτά τα είχε μάθει ο δάσκαλος, ο συγχωρεμένος ο Γιώργος ο Δάρας ... Το πήρε το γράμμα στα χέρια του, το άνοιξε, της το διάβασε και της είπε: Τώρα, Ντίνα- Σταύρανα, θα κάνουμε κατά που τα λέει ο Σταύρος ... Έτσι, Ντίνα, είναι τα σωστά ... Σου κρατάω το λεφτό θα πληρώσω, θα γράψω το παιδί και ό,τι περισσέψει θα σου τα δώσω ... Αν χρωστάς τίποτα στα μαγαζιά, που εσύ δεν χρωστάς, με ό,τι έχεις τα βολεύεις, άστα αυτά για παρέκει ... Να κουμανταρίσεις το παιδί για τα Λαγκάδια ... Η Σταύρανα κάτι πήγε να ειπεί και ο δάσκαλος κοφτά της λέει:

-Πήγαινε τώρα πήγαινε ...
-Πήγαινε τώρα στα παιδιά σου ...
-Θα κάνω αυτό που πρέπει ...
-Μιλιά η Σταύρανα ...

Τότε, ο πρόεδρος, ο παπάς, ο αγροφύλακας και ο δάσκαλος ήσαν η τοπική εξουσία Και από όλους αυτούς στο δάσκαλο είχαν μεγάλο σέβας ... Σέβας στο δάσκαλο και στους γέροντες!!!...

Έφτασε και ο μπάμπια Αγγελής στο σπίτι του, ξεφορτώνει τα δυο μουλάρια του και αμέσως, στο σπίτι μέσα μπαινεί ... Παίρνει, λύνει τον κόμπο από το μαντήλι, που είχε δεμένα, φυλαγμένα, τα λίγα λεφτά, για ώρα μεγάλη ανάγκης, βγάζει ένα εικοσάρικο [είκοσι δραχμιές] το δίνει στην τσουπά του, τη Γιωργιά, που ότι είχε προφτάσει να ξεζαλωθεί τη ζαλιά της, και χωρίς να πιει σταγόνα νερό της λέει:

-Να, πάρε αυτό το λεφτό και πήγαινε μια πηλάλα στη Ντόραινα, να της το δώσεις και να της πεις, μου το έδωσε ο πατέρας μου για να σου το φέρω και να σου πω, αυτό το λεφτό να το δώσεις για να γραφτεί το παιδί στο γυμνάσιο και μη νοιάζεσαι για τα παρέκει, θα τα βρει τα άλλα ο πατέρας μου, όταν θα έρθει από το ταξίδι ο άντρας σου, ο μπάμπια Γιάννης ο Ντόρος...

Η τσουπά, το κορίτσι, πλάλα πήγε και έδωσε το θέλημα.

Η Ντόραινα παίρνει στο χέρι της το λεφτό, το κρατάει σφιχτά στο χέρι, το κοριτσάκι την τσουπίτσα, δακρύνοντας με αναφιλητά την αγκαλιάζει και χίλια φιλάει και ευχές της δίνει, του μοιράζει.

Με τρεμουλιάρικη από το κλάμα φωνή της λέει: - Να υπείς παιδάκι μου, κοριτσάκι μου, τσουπίτσα μου, στον πατέρα σου, χίλια ευχαριστώ και όλα τα καλά του κόσμου στη φαμελιά του ... Για να σε φιλέσω παιδάκι μου, τσουπίτσα μου, το κάτι τις, ένα προφαντό, στο σπίτι μου, τίποτα δεν έχω ...

Το κορίτσι έκανε να φύγει ...
-Κάτσε- κάτσε τσουπίτσα μου, στάσου, στάσου λίγο, έβαλε το χέρι της στην τσέπη της ποδιάς της, Να, πάρε τούτη εδώ, να γλυκαθεί το στόμα σου ... Ήταν μια μικρή καραμέλα Νάσκο!!!!...

Το κοριτσάκι την καληνύχτισε και έφυγε ... Η Ντόραινα έκλαιγε-έκλαιγε, με ανάμικτα συναίσθηματα.

Ο Λιάκος της, θα γραφτεί, θα πληρώσει, θα πάει στο γυμνάσιο και αυτή δεν χτυπήσει ξένη πόρτα για δανεικά να την μάθει το μισό χωριό, ίσως και παραπάνω, και τάχα τες θα γίνονταν και η δουλειά της; Η μόνο θα την έτρωγε η καταλαλιά και το κουτσομπολιό του κόσμου;...

Μάζεψε τα παιδάκια της, τους έβαλε μια μπουκιά φομή να φάνε και τα έβαλε να πλαγιαίνουν...

Αυτή, γονατιστή μπροστά στο εικόνισμα της Παναγιάς και του προφήτη Ηλία, χίλιες μετανοίες-προσευχές, ευχαριστίες κάνει ...

-Παναγιά μου!!! Έχε καλά τον νοικοκύρη μου, τα παιδάκια μου και τον μπάμπια Αγγελή, χίλια καλά στη φαμελιά του ...

Εκεί, αποκαμωμένη από το κλάμα, αποκοιμήθηκε και εκεί που έπεσε ξημέρωσε.

Σηκώθηκε και μπονώρα- μπονώρα στο δάσκαλο πηγαίνει.

-Καλημέρα δάσκαλε ...
-Καλημέρα Βασίλω ...
-Ήρθα τώρα, νωρίς- νωρίς για να προκάνω, μην μου περάσει η διορία-η προθεσμία και τότε, τι θα κάνω;

Να, πάρτο δάσκαλε το λεφτό και γράψε το παιδί, το Λιάκο μου, στα γράμματα, στο γυμνάσιο για να πάει.... Πιστεύω το λεφτό να φτάνει ... Άλλο λεφτό εγώ δεν έχω, μη μου γυρνεύεις ... Αν κάνουνε περισσότερα, βάλτα από τα δικά σου, και όταν οικονομηθώ στα δίνω... Το παιδί μην μείνει μόνο απέξω ...

Ο δάσκαλος, ο Γιώργος Δάρας έπηρε το λεφτό και της Ντόραινας της λέει: -Βασίλω, νομίζω πως φτάνει το λεφτό και για το παιδί μείνε ήσυχη, θα το γράψω ... Και αν λειπάσουν κάτι λίγα, θα τα βάλω εγώ, εσένα μη σε νοιάζει ...

Εσύ, κοίταξε, κουμαντάρησε, το παιδί, στα Λαγκάδια για να πάει ...

Ο δάσκαλος αυτός ήταν ο κοινωνικός αναμορφωτής της κοινωνίας του χωριού μας. Φρόντιζε όσο το δυνατόν να μάθουν τα παιδιά και ειδικά τα αγόρια περισσότερα γράμματα και παρακινούσε, είτε με το καλό, είτε με το άγριο, τους αγράμματους γονείς μας, να μας στείλουν στο γυμνάσιο, στα Λαγκάδια. Προσπαθούσε να βοηθήσει όλους, σε όλες τις τότε δύσκολες καταστάσεις, της φτώχειας, της μιζέριας, και στα κακά κατάλοιπα του εμφύλιου διχασμού ...

Ο δάσκαλός μας, με την επιμονή του, και ο μπάμπια Αγγελής, ο Βέργος, με το φιλότιμο του, έστειλαν τον Γιάννη του Σταύρου και τον Λια του Ντόρου για τα γράμματα στο γυμνάσιο,

στα Λαγκάδια, μαζί με τα άλλα παιδιά ... Και όλοι μας, τότε, μάθαμε τα γράμματα, ξεφύγαμε από τη σκληρή δουλειά του χτίστη, ξεφύγαμε από το λασποκοιλί, και προκόψαμε στη ζωή... Ο Γιάννης, εργαζόμενος, σπούδασε, έγινε οικονομολόγος τραπεζιτικός και έκανε οικογένεια... Ο Λιας του Ντόρου έγινε έφεδρος αξιωματικός του Ελληνικού στρατού και υπηρέτησε με ανακατάταξη ως αξιωματικός, εις την Κύπρο μας, έκανε οικονομία και απόχτησε από το μισθό του λίγα χρήματα. Με αυτά τόλμησε και μετανάστευσε, γράφτηκε στο πολυτεχνείο της Γερμανίας και έγινε από τους πολύ καλούς πολιτικούς μηχανικούς. Εκεί, σταδιοδρόμησε και έφτιαξε οικογένεια...

Ο δάσκαλός μας ... Ήταν πρωτεργάτης της προκοπής μας!!!

Τιμή τους πρέπει ...

Το φιλότιμο, η αγαθή ψυχή του μπάμπια Αγγελή του Βέργου και το εικοσάρικό του, ήταν η ευλογία του Θεού, η Θεία πρόνοια, από το Θεό σταλμένος, την ώρα της μεγάλης ανάγκης!...

Πάντοτε, ο Λιας ο Ντόρος, του είναι ευγνώμων για την ανιδιοτελή προσφορά του και πάντοτε του ανάβει κερί, του καίει λιβάνι πρώτα και κοντά στους γονείς του, στους δασκάλους μας, όπως ο ίδιος, μου το ομολόγησε.

Αυτές ήσαν, τότε, οι αγαθές ψυχές, από τις πολλές ενάρετες της κοινωνίας του χωριού μου!!!...

Και πρόβαλε η ανθρωπιά, η μικρή βοήθεια, την κατάλληλη στιγμή, την ώρα της ανάγκης, που διαμόρφωσε και διαμορφώνει την ζωή, όχι μόνο του ατόμου, αλλά και την ροή της κοινωνίας ... Αυτοί!!!...

Εφύτρεψαν αμπέλι, το αμπέλι, έκανε και κάνει, γλυκά σταφύλια, καλό κρασί, που ευφραίνει τις καρδιές όλων, συγγενών και φίλων!!!... Από την λίκρα, η γλύκα ...

[Σέρβου Γορτυνίας, δεκαετία 1950]
Γιάννης Στ. Βέργος [Γορτυνίος]
15.10.2017

Η Θέμιδα έχει τα δικά της

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 206, Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, το Πολιτικό Δικαστήριο μπορεί και αυτεπαγγέλτως να διατάζει να διαγραφούν από τα δικόγραφα ή τις προτάσεις των διαδίκων ή άλλες ανάρμοστες φράσεις. Η διαγραφή, που αποτελεί κύρωση ηθικού χαρακτήρα, έχει ως συνέπεια... τη διάσωση των φράσεων καθόσον ενσωματώνονται στην απόφαση. Έτσι, με την 66 / 1988 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Χίου διατάχθηκε η διαγραφή από το δικόγραφο της αγωγής των ακόλουθων φράσεων...

«Η εγκληματούσα αυτή γυνή η εναγόμενη είναι πλάσμα ατελές, πλάσμα ημιάνθρωπον, που δεν όφειλε να έλθει εις τον κόσμο υπό τοιαύτην μορφήν και να αποτελέσει μέλος της κοινωνίας των Ανθρώπων. Είναι πλάσμα ανθρωποειδές, ιστάμενον εις απείρω κατώτερον βαθμίδα της ανθρωπίνης δημιουργίας και πλάσεως. Το έγκλημά της κατά του πατέρα μας είναι κτηνωδέστατον και μάλλον αρχέγονον, περιβάλλεται δε του τύπου της φρικαλεότητας, του ενστίκτου και της πονηρίας, πράγματα που χαρακτηρίζουν την ψυχρήν ορισμένων ζώων, όπως η αλώπιξ, η ύαινα, η έχιδνα, η γαλή, ο κροκόδειλος, ο πιθηκος, ο κύων, η ινδική όρνις, ο χαμαιλέων, και συνδυάζει η Μυνυόμενη εγκληματούσα αυτή γυνή την πονηρίαν της αλώπεκος, την λαιμαργίαν της ύαινας, την αγριότητα της έχιδνας, που είναι το μόνον ζώον που τρώει τα παιδιά του, την υπουλίαν και την απιστίαν της γαλής, τα δάκρυα και την υποκρισίαν του κροκόδειλου, που ως γνωστόν, υποκρινόμενος εγκαταλείμμενον νήπιον και κλαθμιρίζων, παραπλανά και καταβροχθίζει τους ανθρώπους, το μιμητικόν του πιθήκου, το λάγνον και αναιδές της κυνός, την αλαζονίαν της ινδικής όρνιθος και το πολυπρόσωπον του χαμαιλέοντος. Ειδικά ως προς τη γαλήν (κοινώς γάτα) έχει και το τοιούτον κοινόν, ότι όχι μόνον πίστην δεν έχει η εγκληματούσα αυτή γυνή, αλλά ούτε και εμπιστοσύνην και όσον περισσότερο την θωπεύει κάποιος τόσο περισσότερο αυτή βυθίζει τους όνυχάς της εις την σάρκαν του, πράγμα που έπραξε η Μηνυόμενη με τον τραγικόν πατέρα μας» !!!

I.K. Μπόρας

Εκλογή λαϊκών δικαστών στο χωριό μας, την περίοδο της κατοχής.

Είναι σε όλους γνωστό ότι εκείνη την άσχημη περίοδο στη χώρα, λειτουργούσαν τα «λαϊκά δικαστήρια».

Στο χωριό μας λοιπόν «στήσανε κάλπες» για να εκλέξουνε τους δικαστές! Κατά τη διαλογή των ψηφοδελτίων όμως, η εφορευτική επιτροπή διαπίστωσε ότι ήταν τόσο άσχετοι αυτοί που είχαν ψηφιστεί, ώστε αποφάσισε να υποδείξει αυτή τους πιο άξιους και να ξαναψηφίσει... ο λαός.

Ανοίγουν λοιπόν τη σόμπα, και καίνε όλα τα ψηφοδέλτια, τα οποία ήταν γραμμένα σε ότι χαρτί εύρισκε ο καθένας, διότι εκτός των άλλων προβλημάτων, στην κατοχή υπήρχε μεγάλη έλλειψη χαρτιού, παγκοσμίως. Κάνουν καινούρια κατάσταση υποψηφίων και βάζουν πρώτο, αυτόν που θεωρούσαν αυτοί... τον πιο κατάλληλο.

Το αποτέλεσμα που ανακοίνωσε η εφορευτική επιτροπή, προφανώς μετά το σχετικό μαγειρέμα, ήταν πως αυτός που ήταν πρώτος στην κατάσταση, πήρε το σύνολο των ψήφων, πλην μιας. Έτσι ο «πρώτος επιτυχών» πήρε τα πάνω του, και κορδωμένος γύριζε μέσα στο χωριό και φώναζε πως, αυτός που δεν τον ψήφισε ήταν ο ίδιος, και πως όλο το άλλο χωριό τον ψήφισε!

Και να σκεφτεί κανείς, πως τα λαϊκά δικαστήρια εκείνη την εποχή, είχαν μεγάλη δύναμη. Είναι γνωστό ότι στο χωριό μας εξόρισαν κάποιο πατριώτη στη Λακωνία για πολλά χρόνια, με αμφίβολη κατηγορία. Άσχετα που αυτός έμεινε στον τόπο της εξορίας, και σημείωσε εξαιρετική πρόοδο στη ζωή του, και πολλοί τον ζήλευαν για αυτή του την πρόοδο.

Επίσης οι αποφάσεις των δικαστηρίων αυτών, συχνά δημιουργούσαν αντιδικίες μεταξύ δικαστών και δικαζόμενων, και συχνά άκουγε κανείς φράσεις όπως: «... Εφτού που είσαι ήμουνα και εδώ που είμαι θά 'ρθεις, και τότε θα τα ειπούμε...». «...θα σου δείξω εγώ, κύριε... δικαστά...» κλπ. κλπ.

Γεώργιος Δ. Βέργος

Σταύρος Ι. Δημόπουλος

Γαστρεντερολόγος-Ηπατολόγος

Διδάκτωρ Πανεπιστημίου Αθηνών

Κεφαλληνίας 19, Χολαργός
Τηλ. 6938494714 - 2106512150

ΓΑΣΤΡΟΣΚΟΠΗΣΕΙΣ-ΚΟΛΟΝΟΣΚΟΠΗΣΕΙΣ

Σοφία, Πίστη, Αγάπη, Ελπίδα

Αθανάσιος Παν. Στρίκος

Είπεν ο φίλος πάλι:

Όχι, δεν πρόκειται για θρησκευτικό περιεχόμενο συζήτησης. Δεν θα μιλήσουμε για τις αγίες γυναίκες καταγόμενες από την Ιταλία που άθλησαν εκεί τον 2^ο μ.Χ αιώνα, όταν αυτοκράτορας ήταν ο Αδριανός. Αυτά τ' αφήνουμε για τους θεολόγους και την εκκλησία. Εμείς με τα μεγάλα ονόματα θα καταπιστούμε, κρατώντας απ' όσα μέχρι στιγμής είπαμε μόνον τη λέξη "άθλησαν", που είναι το κλειδί για ό,τι θα ακολουθήσει. Κι είναι οι τέσσερις λέξεις **Σοφία, Πίστη, Αγάπη, Ελπίδα στηρίγματα, ερείσματα, θεμέλια, καταφυγή και αποκούμπι της ζωής του ανθρώπου**, και πάνε και τα τέσσερα μαζί. Είναι αχώριστα. Κι άμα δεν έχεις ένα απ' τα τέσσερα είσαι χωλός, ανάπηρος κατά το ένα τέταρτο. Αν δεν έχεις δύο ανάπηρος κατά το ήμισυ και καθ' εξής. Χρειάζονται και τα τέσσερα. Και η Σοφία και η Πίστη και η Αγάπη και η Ελπίδα. Έτσι τα είδα επ' ευκαιρία της γιορτής την 17^η Σεπτεμβρίου.

Σοφία όχι με την έννοια που καθένας έχει παγώσει μέσα του. Δηλαδή του σοφού που απομονωμένος στο γραφείο του ασχολείται με θεωρίες, συστήματα και σκέψεις. Αλλά με την έννοια την πρακτική, την απλή, τη ρεαλιστική και γι' αυτό μεγαλειώδη. Της σύνεσης, της σωφροσύνης, της φρονιμάδας, της λογικότητας του νουνεχί ανθρώπου. Με μια λέξη του μυαλωμένου όπως λέει ο λαός. Με γνώση κι όχι γνώσεις. Που σήμερα όσο πάει και σπανίζει. Κάποτε, λέγανε, λίγα γράμματα και πολύ γνώση. Σήμερα πολλά γράμματα και καθόλου γνώση.

Άλλωστε, σοφία, έλεγαν οι Λατίνοι, είναι η τέχνη του να ζεις.

Κι απ' αυτήν πηγάζουν όλα τα υπόλοιπα. Και η Πίστη και η Αγάπη και η Ελπίδα. Τα τρία τη Σοφία έχουν αφετηρία και λιμάνι και αφορούν εμένα πρώτα, τον εαυτό μου. Και τα τέσσερα είναι απέναντι του εαυτού μου. Από κει ξεκινάνε κι αυτά με κρατούν στη ζωή. Για τούτο στην αρχή τα χαρακτήρισα ερείσματα, θεμέλια. Και μένω έκπληκτος με κείνον που τα σκέφτηκε, τα εντόπισε, τα συνταίριαξε. Πύκνωσε τις τέσσερις αυτές αξίες της ζωής.

Δεν ξέρω αν υπήρξε κάποια Σοφία μάννα και οι άλλες τρεις ήσαν κόρες της, ούτε μ' ενδιαφέρει εν τέλει. Αυτά, είπαμε, είναι γι' άλλους. Αποδίδω σημασία στη Σοφία, την Πίστη, την Αγάπη και την Ελπίδα έτσι όπως είναι. Δηλαδή

και τα τέσσερα δημιουργήματα του ανθρώπου και κατακτημένα μόνο απ' τον άνθρωπο. Και δεν τα έχει αυτά ούτε ο ουρανός, ούτε η γη, ούτε τα ζώα, ούτε τα φυτά, ούτε κανείς. Ούτε κι ο Θεός θάλεγα. Είναι πλάσματα αποκλειστικά του νου και της ψυχής του ανθρώπου για να μπορεί να κρατηθεί κατά την πορεία του στη ζωή, που είναι ένα αγώνισμα, ένα άθλημα και μια τραγωδία. Άσχετο αν βλέπει κανείς τη ζωή ως αισιοδοξία ή απαισιοδοξία.

Πάντως ως σύνολο, ως φαινόμενο, ως γεγονός η ζωή είναι τραγωδία.

Κι αυτό αφορά μόνο τον άνθρωπο. Τα ζώα σίγουρα δεν βλέπουν καμιά τραγικότητα στη ζωή τους και μάλλον την απολαμβάνουν. Κι εμείς θα την χαιρόμαστε αν το μυαλό μας δεν έπαιρνε στραβό δρόμο. Δεν έφτιαχνε καλό και κακό, ηθικό νόμο, θεούς, διαβόλους, νόμους και παρανόμους και υπονόμους, που λένε πως απλοποιούν τα πράγματα, κλαδιά και παρακλάδια κι όλο συνθέτουνται και προσθέτονται νέοι, σκοτεινοί και αζεπέραστοι, θρησκευτικές πεποιθήσεις, πολιτικές προτιμήσεις, κανονισμοί, υποχρεώσεις, περιορισμοί και τόσα άλλα ώστε το κάθε τι έγινε πρόβλημα. Η ζωή από μόνη της είναι απλή κι εμείς την κάναμε πρόβλημα και νομίζουμε πως είμαστε τα τυχερά, τα προνομιούχα, τα νοήμονα και λογικά όντα.

Εγώ πατός μου έβαλα τα ξύλα στην ποδιά μου

και φύσηξε κι ανάμασι τα φύλλα της καρδιάς μου.

λέει το δίστιχο.

Ξεστράτισαμε όμως.

Κι όλα τούτα, η Σοφία, η Πίστη, η Αγάπη και η Ελπίδα είναι πράγματα που ξεφεύγουν από το υλικό στοιχείο. Είναι μεγαλοπρεπή. Υπερίπτανται. Κρίμα βέβαια που δεν μένουν με κάποιον τρόπον και δεν καταγράφονται όλα τα, ας τα πούμε, ωραία ή αν το ωραία δεν είναι σωστό, που είναι διαφορετικά. Κρίμα.

Αλλά και πάλι γιατί να μείνουν, γιατί να καταγραφούν, σε ποιον να μείνουν; Κι εκείνα που μείνανε σάμπως είναι όπως ειπωθήκανε; Μόνον αν κάποιος τα είχε μαγνητοφωνήσει ή βιντεοσκοπήσει, όπως έχουμε δυνατότητα σήμερα. Αλλά και πάλι πιο καλά έτσι. Να τα συζητάμε, να προσπαθούμε να ερμηνεύσουμε και στο τέλος να χάνονται στο χάος όπως όλα...

Και τα τέσσερα ο άνθρωπος τα

δημιούργησε βέβαια.

Η ανάγκη του ανθρώπου, η ψυχή του, τα συναισθήματά του για να 'χει κάπου ν' ακουμπήσει. Και σιγά σιγά γίνανε ιδέες. Κάπως έτσι καταλαβαίνω και την ψυχή, η οποία βέβαια πεθαίνει, εξαφανίζεται μαζί με το σώμα, γιατί τα δύο αυτά παν' αντάμα. Κι όπως μαζί χτίζονται, όταν χάνεται το ένα εξαλείφεται φυσικά και το άλλο. Τώρα ότι υπάρχει μια παγκόσμια ψυχή ή μένουν τα συναισθήματα σ' ένα τραγούδι ας πούμε, σ' ένα ποίημα, ένα χορό, μια εικόνα, ένα έργο κ.λ.π, που ερεθίζουν και τον επόμενο της επομένης γενιάς και της άλλης ικανοποιώντας την ψυχή τους είναι γεγονός αναμφισβήτητο.

Και εκεί μένει η ψυχή αθάνατη και μόνον έτσι εννοώ αυτό που λέμε αθανασία της ψυχής.

Όχι ότι η δική μου δεν θα πεθάνει ή θα καταταγεί στην κατηγορία των δικαίων ή των αδικών τάχα. Είναι αθάνατη με την έννοια ότι μπορεί να ερεθίσει κάποια άλλη, κάποιες άλλες. Και πιθανότατα, αν η ψυχή επικοινωνεί με τον τρόπο που είπαμε, μπορεί ν' ανοίξει δρόμους πιο σωστούς και ωραίους. Θα τα λένε και θα τα ξαναλένε οι ψυχές στο βάθος του χρόνου εφ' όσον ικανοποιούν και ανυψώνουν τα έργα τους κι άλλες ψυχές. Οστόσο θα παλεύουμε ζευγμένοι στο ζυγό μας με οδηγούς της ψυχής μας τη Σοφία, την Πίστη, την Αγάπη, την Ελπίδα ώσπου να σβήσει. Τώρα όμως δεν μπορούμε να κάνουμε αλλιώς. Κι εμείς εδώ κάνουμε παρέα λέγοντας όμορφα πράγματα, σχεδόν θεϊκά. Και θάπρεπε τα τέσσερα αυτά μαζί να συναποτελούν τη μεγαλύτερη γιορτή των ανθρώπων για προβληματισμό και περισυλλογή. Έτσι τα αντίκρισα στη μεγαλοπρέπειά τους και τα τέσσερα κι έτσι με εμπνέουν.

Ακουμπάω πάνω τους παρά την απαισιοδοξία, τις δυσκολίες, τη μοναξιά.

Παρά όσα μου μέλλονται από δω και πέρα στα γηρατειά. Και από τις ελπίδες, την πίστη και την αγάπη προσπαθώ να πιαστώ. Και εύχομαι (ο άνθρωπος τίποτ' άλλο δεν μπορεί παρά μόνο να ευχηθεί και να ευχηθεί πάλι οι ευχές να πραγματοποιηθούν) να μας συντροφεύουν αυτές οι δυνάμεις να τα ξαναπούμε και **τελικά να φύγουμε απ' αυτόν τον κόσμο αξιοπρεπώς έχοντες τα μυαλά μας στη θέση τους.**

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ - ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

Η **Ευτέρπη**, εγγονή του πατριώτη **Σπύρου Κλεισούρα**, κατέκτησε τη δεύτερη θέση στο **5ο διεθνές τουρνουά ρυθμικής γυμναστικής** πήρε το ασημένιο μετάλλιο (συμμετείχαν 420 αθλήτριες, από 7 χώρες).

Εκτός από τη 2η θέση στη **μάλα**, κατέκτησε την 4η θέση στις **κορύνες** και την 8η στο σύνθετο ατομικό.

Η **Ευτέρπη** συμμετέχει στο Σύλλογο Ρυθμικής Μοσχάτου "Σφιγμός", και έχει πολλές διακρίσεις και στο παρελθόν.

Ο Σύνδεσμος εκφράζει θερμά συγχαρητήρια στην Ευτέρπη, να έχει πάντα υγεία και επιτυχίες στη ζωή της.

ΒΙΒΛΙΟΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Δύο νέα βιβλία της Παναγιώτας Χαρ. Στρίκου-Τομπούλου. **'30+1 Βιβλιοπαιχνιδίσματα'**, εκδ. Κέδρος. **'Η Φλύαρη πριγκίπισσα'**, εκδ. Μεταίχιμο.

Μια φορά κι έναν καιρό, ζούσε μια πριγκίπισσα, που μιλούσε συνεχώς. Μιλούσε πολύ και ασταμάτητα. Γλώσσα δεν έβαζε μέσα της, που λένε. Από την ώρα που άνοιξε τα μάτια της, μόλις ξυπνούσε, μιλούσε. Και από την ώρα που έκλεινε τα μάτια της το βράδυ, παραμιλούσε! Τι θα συμβεί όμως όταν κανείς στο βασίλειο δεν θέλει να ακούσει πια αυτά που λέει;

Πώς θα ανακαλύψει η ηρωίδα πως καμιά φορά η σιωπή είναι πιο δυνατή από τη φωνή;

Πως κάποιες λέξεις ακούγονται μόνο όταν έχουν πραγματικά κάτι να πουν; ...

Καλοτάξιδα τα βιβλία για την Παναγιώτα και για τους αναγνώστες

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ Δ.Σ.

Τα Οικονομικά μας

ΓΙΑ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

- Α) ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
1) Αρ. Λογ. 6014-040030-371
2) IBAN: GR 5001710140006014040030371
- Β) ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΛΦΑ
1) Αρ. λογ.: 151-002101-091057
2) IBAN: GR 9701401510151002101091057

Έσοδα από 22.2.2018 έως 1.7.2018		
857	ΓΚΟΥΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΥΡ. (ΑΛΦΑ ΤΡ.)	50
859	ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ Α ΤΡ.ΠΕΙΡΑΙΩΣ Στη μνήμη Παναγιώτη - Ι. Λαμπρινής Δημοπούλου	100
858	ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ (ΑΛΦΑ ΤΡ.)	30
860	ΛΙΑΤΣΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΗΛ. (ΤΡ.ΠΕΙΡΑΙΩΣ)	50
854	ΜΠΟΡΑ ΜΑΡΙΑ-ΜΑΡΚΟΛΕΦΑ	50
862	ΜΠΟΡΑ ΝΙΤΣΑ και ΑΝΔΡΕΑΣ Στη μνήμη Αθανασίου Μπόρα	150
863	ΜΠΟΡΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΝ.	50
855	ΡΟΥΣΙΑ ΚΑΤΕΡΙΝΑ (ΑΛΦΑ ΤΡ.)	50
856	ΣΤΡΙΚΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ (ΑΛΦΑ ΤΡ.)	50
853	ΣΧΙΖΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝ. Στη μνήμη Τάκη Σχίζα	100
861	ΤΡΟΥΠΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΓΕΩΡΓ. (ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ)	70
	ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ	750
Έξοδα από 22.2.2018 έως 1.7.2018		
96	ΓΚΑΛΑΝΤΗΡΑΓΑΣ Τυπογραφείο Αρτοζήνος	318
97	ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ Ταχυδρομικά Εφημ.	319
98	ΔΕΗ - ΚΟΙΝΟΧΡΗΣΤΑ	46
99	ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ "Η ΓΚΟΥΡΑ" ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΗΛΙΑ ΧΕΙΜΩΝΑ	120
100	ΕΞΟΔ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ (30) + ΔΕΗ (28)	83
	ΚΡΥΣΤΑΛΟ ΠΟΛΙΤ. ΚΕΝΤΡΟΥ (25)	
	ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ	886
	ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΑΜΕΙΟΥ	
	Προηγούμενο υπόλοιπο	8581
	Συν έσοδα περιόδου	750
	Μείον έξοδα περιόδου	886
	Νέο υπόλοιπο	8445

Μπαμπάς είναι

Αυτός που ανακαλύπτεις όταν χάνεις τη μάνα σου.

Αυτός που όταν χάνεται αισθάνεσαι πόσα πολλά σου έδωσε και πόσο λίγα του χάρισε.

Αυτός που ποτέ δεν διεκδίκησε την πρωτιά στην αγάπη σου.

Αυτός που εύχεται να φύγει πρώτος από τη ζωή, για να μη σου λείψει η μάνα.

Αυτός που παίζει το ρόλο του σκληρού, για να ισορροπεί όλα να 'ναι' της μάνας.

Αυτός που όταν αρρωσταίνεις κάνει το δυνατό, για να δίνει κουράγιο στη μάνα και σε σένα.

Αυτός που χαίρεται όταν γυρίζοντας από το σχολείο σε βλέπει να τρέχεις και αγκαλιάζει πρώτα τη μάνα σου.

Αυτός που ενώ εργάζεται δεν φεύγει στιγμή από το μυαλό του.

Αυτός που όσες φορές και να τον πληγώσεις, ποτέ δεν θα αρνηθεί την αγάπη του.

Από την Ειρήνη Γ. Λιατσοπούλου για την Ημέρα του Πατέρα, 17-06-2018.

Το ΔΣ του Συνδέσμου μας εύχεται σε όλους τους απανταχού της Γης Σερβαίους και τους φίλους του χωριού μας

Καλό Καλοκαίρι

Ναρκωτικά

Η διάδοση των ναρκωτικών ουσιών, ιδίως μεταξύ των νέων ανθρώπων, είναι φαινόμενο με παγκόσμιες διαστάσεις που πλήττει σοβαρά τη σύγχρονη κοινωνία.

Στη χώρα μας, ο αριθμός των θανάτων, που επισήμως συνδέονται με την κατάχρηση ναρκωτικών, κυμαίνονται σε εκατοντάδες. Εξαιρετικά επιβλαβητικό είναι το γεγονός ότι μεγάλο ποσοστό των κρατουμένων στις ελληνικές φυλακές είναι εκεί με καταδίκες, που αφορούν άμεσα τα ναρκωτικά. Πολλοί επιπλέον κρατούνται για εγκλήματα, που συνδέονται με τη διάδοση των ναρκωτικών (κλοπές, ληστείες, σωματεμπορία κ.λπ.).

Ο μεγάλος αριθμός των κρατουμένων, για πράξεις σχετικές με τα ναρκωτικά, συνιστά κύριο αίτιο της υπερφόρτωσης των ελληνικών φυλακών. Έτσι, οι δυσμενείς συνθήκες του εν λόγω φαινομένου, από το ένα μέρος πλήττουν την υγεία, φθάνοντας, στη χειρότερη περίπτωση, στην πρόκληση θανάτων. Από το άλλο μέρος, έχουμε τον κοινωνικό αποκλεισμό των εξαρτημένων, τη δυστυχία των οικογενειών, την υπερφόρτωση των φυλακών και την προσφορά γόνιμου εδάφους στο οργανωμένο έγκλημα.

Στη χώρα μας, θεμελιώδης υπήρξε ο Ν. 1729/1987, που εισήγαγε χρήσιμες διακρίσεις στην ποινική μεταχείριση και ίδρυσε τον πρώτο πανελλήνιο οργανισμό απεξάρτησης, τον ΚΕΘΕΑ. Ο νόμος αυτός τροποποιήθηκε από σειρά νόμων και αντικαταστάθηκε από τον ισχύοντα σήμερα. Παράλληλα, στο θεσμικό πεδίο (διεθνές), έχει εκδοθεί σειρά αποφάσεων από το Συμβούλιο της Ε.Ε., όπως η από την 25.10.2004. Αυτή η απόφαση έχει ως αντικείμενο τη θέσπιση ελάχιστων διατάξεων σχετικά με τα στοιχεία της αντικειμενικής υπόστασης των εγκλημάτων και με τις ποινές που ισχύουν στον τομέα της παράνομης διακίνησης ναρκωτικών. Κκατά την προσωπική μου άποψη, παρά την αυστηρότητα των ποινών, που προέβλεπε ο Ν. 1729/1987, και ιδίως τις μεγάλες ποινές, που επέβαλαν τα ελληνικά δικαστήρια, τα οποία πλειστάκις έχουν επιβάλλει την ποινή της ισόβιας κάθειρξης, δεν έχουμε περιορισμό του ως άνω προβλήματος, καθόσον ο συνδυασμός πολιτικών κατά της προσφοράς και ιδίως κατά της ζήτησης ναρκωτικών, μπορεί να εμφανίσει αποτελεσματικότητα και όχι η επιβολή μεγάλων ποινών, όπως πολλοί διατείνονται.

Από προσωπική εμπειρία, αναφέρω το οικτρό θέμα που εμφάνιζαν οι προσαναγόμενοι, από τους αστυνομικούς της δίωξης ναρκωτικών ενώπιον των ανακριτών και των αυτόφωρων δικαστηρίων, με κατηγορητήρια για παράβαση των περί ναρκωτικών νόμων. Το θέμα αυτό συμπλήρωνε η εμφάνιση των οικείων προσώπων. Η αντιμετώπιση, ιδίως από τα μέσα μαζικής επικοινωνίας, ότι ο ή η ... 'υπήρξε θύμα εμπόρων ναρκωτικών' είναι εγκληματική, καθόσον οι ρόλοι των εμπλεκόμενων σε περιπτώσεις είναι συγκεχυμένοι και εναλλασσόμενοι. Ο σημερινός χρήστης (αγοραστής) την επομένη είναι έμπορος (βαποράκι). Οι τελευταίοι είναι που συμβάλλουν στη διάδοση των ναρκωτικών, αφού αυτοί (πρεζόνια, βαποράκια) έρχονται σε άμεση επαφή με τους χρήστες.

Ιωάννης Κ. Μπόρας

Τελευταίος ασπασμός

Ένα δάκρυ

Που είναι να κυλήσει

Δεν αφήνει να βλέφαρα να κλείσουν

Είναι γιατί

Αγαπημένες μορφές

Παραδόθηκαν ες αεί στην αγκαλιά του Μορφέα

Έχει θολώσει ο χρόνος

Στο τζάμι της αιωνιότητας κυλά μια σταγόνα προσμονής Πάνω στο αποτύπωμα των χειλιών αυτών που έφυγαν νωρίς...

ΔΕΥΤΕ ΤΕΛΕΥΤΑΪΟΝ ΑΣΠΑΣΜΟΝ...

Ελένη Τρουπή-Bourillon

Κάτω Αχαΐα, 18-7-2018

ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΦΛΟΓΑ ΚΑΙ ΑΡΚΑΔΙΑ

Αφορμή για το σχόλιο αυτό στάθηκε η πρόσφατη, όντως εντυπωσιακή αφή της Ολυμπιακής Φλόγας των χειμερινών Ολυμπιακών Αγώνων, στον ιερό χώρο της Αρχαίας Ολυμπίας. Συγκεκριμένα το συναίσθημα του εντυπωσιασμού, ακολούθησε η λύπη και η απογοήτευση (βέβαια ο προβληματισμός υπήρχε από καιρό) για το γεγονός ότι η Ολυμπιακή Φλόγα δεν διέσχισε τον Νομό Αρκαδίας, αφού δεν πραγματοποιήσε την κλασική διαδρομή μέσα απ' τα χωριά της Γορτυνίας και της Μαντινείας μη διερχόμενη (από την περιοχή της Τεγέας και το Πάρκο της Παλαιάς Επισκοπής).

Θεωρώ αδιανόητο και σφάλμα το σύμβολο των Ολυμπιακών Αγώνων, να μην έρχεται σε επαφή με τον ιστορικό τόπο της Αρκαδίας μας. Μιλάμε για μια ιδιαίτερα σημαντική παράλειψη και ένα μεγάλο κενό, μια αγνόηση της ιστορίας μας και θα εξηγήσω την άποψή μου.

Κατ' αρχήν, δεν θα πρέπει να λησμονούμε ότι στην περιοχή της Αρκαδίας μας (σύμφωνα με τον Πausanias), πραγματοποιήθηκαν οι πρώτοι αγώνες, τα Λύκεια, πριν από αυτούς της Ολυμπίας.

Επιπλέον αξίζει να τονισθεί ότι στην έβδομη περιοχή της Τεγέας, στον πανέμορφο χώρο του Πάρκου της Παλαιάς Επισκοπής, πάρθηκε η σημαντική για όλη την οικουμένη απόφαση να μεταφέρεται η Ολυμπιακή Φλόγα απ' την περιοχή της Αρχαίας Ολυμπίας στην εκάστοτε χώρα που τελούνται οι Ολυμπιακοί Αγώνες.

Ειδικότερα, η Ολυμπιακή Επιτροπή επιστρέφουσα στην Αθήνα απ' την Αρχαία Ολυμπία, στις 22.5.1934, στάθηκε στην πόλη της Τρίπολης, η οποία γιόρταζε τους Πολιούχους Νεομάρτυρες. Ακολούθως φιλοξενήθηκε στην Τεγέα απ τον τότε δήμαρχο της Τρίπολης Θεόδωρο Πετρινό και από μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου Τρίπολης, γιατί η Τεγέα αποτελούσε και αποτελεί ιδανικό τόπο για να ξαποστάσει, να γευματίσει και να 'φορτίσει κανείς τις μπαταρίες του'.

Εκεί, λοιπόν, γεννήθηκε η ιδέα της αφής και μεταφοράς της Φλόγας από την έμπνευση του Γερμανού αντιπροσώπου, Δούκα του Μεκλεμβούργου και Συμβούλου της Επικρατείας Ρέιτερ φον Χάλτ. Όλα αυτά τα γεγονότα που περιγράφονται εν συντομία, θεωρώ ότι δικαιολογούν σε μέγιστο βαθμό την αντίδραση και απογοήτευσή μου. Σαφέστατα η Αρχαία Ολυμπία είναι το λίκνο των Ολυμπιακών Αγώνων, αδιαμφισβήτητα αποτελεί το προσκύνημα της Ολυμπιακής ιδέας όμως και η Αρκαδία ακολουθεί με τη σειρά της, κρατώντας ψηλά τη σημαία των Ολυμπιακών Αγώνων γεγονός που δεν πρέπει να αγνοείται.

Όλα αυτά δεν τονίζονται από 'εμπορική ματιά' (που σίγουρα θα υπάρξουν και οικονομικά οφέλη για την περιοχή μας, για τα χωριά μας), αλλά, πρωτίστως, από ιστορική και πολιτισμική οπτική γωνία. Είναι χρέος απέναντι στην ιστορία μας, στους προγόνους μας να πραγματοποιείται η διέλευση του Ολυμπιακού Φωτός με την κλασική διαδρομή, διερχόμενη από τα χωριά της Γορτυνίας μας Λιβαδάκι, Δάφνη Νεοχωρίου, Καλλιάνι, Σταυροδρόμι, Λαγκάδια, Βυτίνα κλπ). Επισημαίνεται επίσης ότι, κατά πληροφορίες μου, στη θαυμάσια Βυτίνα, είναι οικογένεια που έχει στην κατοχή της τη δάδα, που πρόγονός της κράτησε κατά την πρώτη διαδρομή.

Τέλος, για να μην μακρηγορώ κάνω τη σκέψη η δάδα να ακολουθεί την κλασική διαδρομή (Ηλεία Αρκαδία, Αργολίδα, Κορινθία, Αττική) και εάν κρίνεται σκόπιμο να ξεκινά από Ολυμπία ίδιο Φώς με διαφορετική πορεία προς άλλες περιοχές και η συνάντησή να γίνεται στο σημείο που θα βρίσκεται η κλασική φλόγα, προκειμένου μια Φλόγα, να παραδίδεται στον εκπρόσωπο του κράτους των Αγώνων. Με αυτές τις σκέψεις ευχαριστώ θερμά για τη φιλοξενία και τη δημοσίευση, ελπίζοντας να τύχουν της προσοχής των αρμοδίων, ώστε με πείσμα και αποφασιστικότητα, να απαιτούν την πραγματοποίηση της σωστής κατά τη γνώμη μου πορείας της Φλόγας.

Γεώργιος Ηλ. Γκάγκας

Φοιτητής Γεωπονικού Παν. Αθηνών (εγγονός της Γεωργίας Πέτρου Μπόρα - ο πατέρας του είναι από τη Δάφνη).

Αναδημοσίευση από τη 'Γορτυνία', Ιαν. 2018.

Μνήμη

Κραυγή

κατρακυλά βαθιά,

καπαλήγει εκεί

και χάνεται,

Πασχίζω μέσα μου,

τραγούδι αρχινώ,

σε νανουρίζω,

κι όλο αντιστέκομαι,

Κι όσο διαβαίνουμε,

στροβιλιζόμαστε,

όμως αντιστεκόμαστε,

καλά κρατάμε,

αντηχεί η φωνή σου,

σαν μέσα σε στέρνα στεγνή από νερό,

ο απόηχος της δύναμής σου

παύει ως μακρινή ηχώ από οδυρμό.

καθώς σβήνει ο βαρύς βόμβος,

αρνούμαι της λήθης το νερό να πικω,

στις αγκάλες που σου ανοίγει ο ουράνιος θόλος,

αρνούμαι τη μπαϊώση της ζωής μου να δεχτώ.

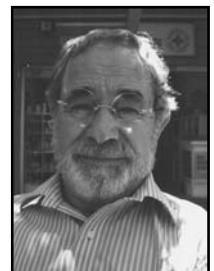
διανύουμε άνυδρες της μοναξιάς ερήμους,

ενώ αποχωρίζεται της σκέψης το μισό,

όλο το είναι ως φως υψώνεται,

κι η μνήμη γεμίζει το κενό.

Αγνώ 15.1.18

Ο Θανάσης Σχίζας (του Αρφάνη) από την Αυστραλία με επιστολή του απέστειλε προς το Σύνδεσμο σειρά φωτογραφιών και ένα έμβλημα ύψους 200 \$ Αυστραλίας. Πλέον του ποσού αυτού κατέβαλλε ως έξοδο το ποσό των 30 \$ Αυστραλίας. Το ποσό αυτό για "τυπικούς" λόγους επιστράφηκε από την Τράπεζα. Τον ευχαριστούμε για το συγκλονιστικό πράγματι ενδιαφέρον του για το χωριό και τον Σύνδεσμο.